BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ, KENDİSİNİN "AHİR ZAMAN MEHDİSİ" OLMADIĞINI NASIL AÇIKLAMIŞTIR?

HARUN YAHYA

Birinci baskı: Mayıs 2005

GÜNEŞ
YAYINCILIK

Darülaceze Caddesi No: 9
Ekşioğlu İş Merkezi B Blok D: 5
Okmeydanı - İstanbul

Baskı: SEÇİL OFSET
Yüzyıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No:77 Bağcılar - İstanbul
Tel:0 212 629 06 15

GİRİŞ

Mehdiyet konusu, İslam tarihi boyunca gündemde olan ve merak uyandıran bir konudur. Öyle ki büyük İslam alimi ve Hicri 13. asrın müceddidi Bediüzzaman Said Nursi, İslam tarihinde pek çok kişinin Hz. Mehdi'nin kendi dönemlerinde geleceğini düşünerek yanıldıklarını belirtmiştir.

Bediüzzaman Said Nursi, Risale-i Nur Külliyatı'nın pek çok yerinde, Peygamber Efendimiz (sav)'in müjdelediği Hz. Mehdi'nin kendisinden sonra geleceğini haber vermiş ve Mehdiyet hakkında hadislerde geçen konulara açıklık getirmiştir. Hz. Mehdi'nin ve talebelerinin geleceğiyle ilgili Said Nursi'nin ifadelerinden biri şöyledir:

“Ta ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri, yani Hz. Mehdi ve şakirtleri (talebeleri), Cenab-ı Hakk’ın izniyle gelir, o daireyi genişletir ve o tohumlar sünbüllenir.” *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 138 - Kastamonu Lahikası, 72)*

Fakat günümüzde bazı kimselerin, Bediüzzaman’ın ahir zamanda geleceği müjdelenen Hz. Mehdi olduğu yanılgısına düştüğü görülmektedir.

Oysa, Bediüzzaman eserlerinde, kendisinin ahir zamanda müjdelenen Mehdi olmadığını, nedenleri ile birlikte pek çok defa açıklamıştır. Bunu anlamak için kendisinin bu konudaki sözlerini incelemek yerinde olacaktır.

Bu kitapçıkta, Bediüzzaman Said Nursi'nin kendisinin ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi olmadığına dair eserlerinde yer verdiği açıklamaları ele alınmaktadır.

İstikbal-i dünyeviyede (dünyanın geleceğinde) **1400 sene sonra** gelecek bir hakikati asırlarında karib (yakın) zannetmişler. *(Sözler, s. 318)*

Bediüzzaman, bazı şahısların Hz. Mehdi'nin geçmişte geldiğini düşünerek yanıldıklarını belirtmiş ve Hz. Mehdi'nin geliş zamanı hakkında bilgi vermiştir:

Bediüzzaman bu sözleriyle İslam tarihinde pek çok kişinin Hz. Mehdi'nin kendi dönemlerinde geleceğini düşünerek yanıldıklarını belirtmiş ve Hz. Mehdi'nin, Peygamberimiz (sav)'den **“1400 SENE SONRA”** geleceğini hatırlatmıştır. Bu çok önemli bir bilgidir. Bediüzzaman burada ne 1373, ne 1378 ne 1398 ne de başka bir tarih vermemiş tam olarak 1400 yıl sonrasından bahsetmiştir. Bu tarih Miladi 1980 yılına denk gelmektedir. Hicri 13. yüzyılın müceddidi olarak Hicri 14. yüzyıla kadar müceddidlik görevini yerine getiren Bediüzzaman, Hicri 1379 yani Miladi olarak 1960 yılında vefat etmiştir. Dolayısıyla Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin gelişi için kendi yaşadığı dönemden çok ileriki bir tarihi belirtmektedir. Bediüzzaman bu açıklamasıyla, açık ve kesin bir tarih vererek kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmekte, Hz. Mehdi'nin kendi vefatından yaklaşık 20 sene kadar sonra geleceğini müjdelemektedir.

Bediüzzaman ayrıca risalelerinde Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak **“her yüz yıl başında bir müceddid gönderileceğini”** hatırlatmıştır. Bediüzzaman

“1400 YIL SONRA” tarihini vererek aynı zamanda “**14. ve 15. yüzyıllar arasında görev yapacak olan müceddidin de Hz. Mehdi olduğunu”** haber vermektedir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi için **“1400 sene sonra GELECEK”** ifadesini kullanarak, Hz. Mehdi'nin kesin olarak **“geleceğini”** müjdelemektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin manevi bir kişi olmadığını, **“belirtilen tarihte gelecek bir şahıs olduğunu”** açıklamaktadır.

Bediüzzaman verdiği bu bilgiyle ayrıca Hz. Mehdi'nin geçmişte ve Bediüzzaman'ın kendi yaşadığı dönemde henüz gelmemiş olduğu konusuna da açıklık kazandırmaktadır. Çünkü dikkat edilirse Bediüzzaman “Hz. Mehdi geldi ya da gelmiş” dememekte, “gelecek zaman” belirten bir kelime kullanmakta ve **“GELECEK”** demektedir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi için **“HAKİKAT”** kelimesini kullanmıştır. Bediüzzaman bu ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin gelişinin bir hakikat yani hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar **“kesin bir GERÇEK”** olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle ayrıca, Hz. Mehdi'nin gelişinden önce Mehdi olduğu sanılan şahısların aksine, **“1400 sene sonra gelecek olan Mehdi'nin bir hakikat”** olacağını belirtmiştir. Yani bu kutlu zatın, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde müjdelediği tüm özelliklere sahip olan **“GERÇEK MEHDİ"** olacağını ve bu özellikleriyle Mehdi sanılan kişilerden ayırt edilip tanınacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman daha önce de birçok kişinin, Hz. Mehdi’nin geliş tarihi ile ilgili çeşitli kanaatlere kapıldıklarını ve bu mübarek zatın “kendi yaşadıkları yüzyıla yakın” bir tarihte geleceğini sandıklarını belirtmiştir. Ancak Bediüzzaman **“KARİB (YAKIN) ZANNETMİŞLER”** diyerek söz konusu kişilerin Hz. Mehdi'nin önceki tarihlerde çıkmış olabileceğini düşünmekle yalnızca bir **“zanda bulunduklarını”** ancak yanıldıklarını hatırlatmıştır. Gerçekte ise Hz. Mehdi’nin **“Hicri 1400 yılında”** geleceğini ve bu tarihten sonra faaliyetlerine başlayacağını bildirmiştir. Nitekim Bediüzzaman'ın verdiği bu tarih Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde verilen bilgilerle tam bir uyum halindedir.

Şimdi, Hz. Mehdi gibi eşhasın hakkındaki rivayatın (rivayetlerin) ihtilafatı (farklılıkları) ve sırrı şudur ki: Ehadisi tefsir edenler (hadisleri açıklayanlar), metn-i ehadisi tefsirlerine (hadis metinlerindeki açıklamalar) ve istinbatlarına (gizli manaları meydana çıkarmalarına) tatbik etmişler. Mesela: **Merkez-i saltanat** o vakit Şam’da veya Medine’de olduğundan, vukuat-ı Hz. Mehdiyye veya Süfyaniyye’yi (Hz. Mehdi ve Süfyan ile ilgili olayları) **merkez-i saltanat** civarında olan Basra, Kufe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek (düşünerek) öyle tefsir etmişler (açıklamışlar). *(Sözler, s. 359)*

Bediüzzaman, son saltanat ve Halifeliğin merkezi İstanbul’da olduğu için Hz. Mehdi ile ilgili olayların da bu şehirde gerçekleşeceğini bildirmiştir:

Peygamberimiz (sav) hadislerinde, kendisinden sonra gelecek birçok şahıs olacağını bildirmiştir. Bu kişilerin bazıları gelmiş, vazifelerini yapıp vefat etmişlerdir. Her yüzyıl başında gönderilen müceddidler bunlardan bazılarıdır. Peygamberimiz (sav)’in geleceğini haber verdiği şahısların bazıları da halen beklenmektedir.

Bediüzzaman da eserlerinde halen beklenmekte olan bu ahir zaman şahısları hakkında hadisler doğrultusunda detaylı bilgiler vermiştir. Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin yanı sıra, Deccal ve Süfyan *(hadislerde ahir zamanda İslam dünyası içerisinde ortaya çıkacağı ve Hz. Mehdi'ye karşı mücadele edeceği bildirilen ve Süfyan-ı Deccal olarak anılan şahıs)* gibi inkara dayalı bir mücadele verecek ahir zaman şahısları da Bediüzzaman'ın bilgi verdiği bu kişiler arasındadır.

Bediüzzaman buradaki **"HZ. MEHDİ GİBİ EŞHASIN (ŞAHISLARIN)"** sözleriyle öncelikle çok açık bir şekilde Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, **"BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** belirtmiştir. Bediüzzaman bu ifadesiyle ayrıca Hz. Mehdi gibi, diğer ahir zaman şahıslarının da manevi kişilikler olmadıklarını, aynı şekilde **"BİRER ŞAHIS"** olduklarını açıklamıştır. Kuşkusuz ki Bediüzzaman'ın bu sözleri, ahir zaman şahıslarından bir kısmının birer "şahıs", bir kısmının ise birer "şahsı manevi" olarak gelecekleri iddialarını geçersiz kılmaktadır. Çünkü Bediüzzaman **"Hz. Mehdi gibi şahıslar"** sözleriyle bunların tümünü kapsayan ve hepsi için **"ŞAHIS"** tanımlamasını yapan bir ifade kullanmaktadır. Nitekim Bediüzzaman eserlerinde Deccal ve Süfyan'ın birer şahıs olduklarını ne kadar net bir şekilde açıklamışsa, Hz. İsa ve Hz. Mehdi konusunda da bu gerçeği o kadar açık ve anlaşılır ifadelerle dile getirmiştir. Deccal'in de fiziksel özelliklerini anlatmış, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de fiziksel özelliklerini tarif etmiştir. Dolayısıyla Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahsı manevi olacakları düşüncesi, Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına tamamıyla ters düşmektedir. Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi'den açıkça bir şahıs kelimesini kullanarak bahsetmekte ve aksi yöndeki düşüncelerin geçersizliğini ortaya koymaktadır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerini açıklayanlar, o dönemlerde saltanatın merkezi Basra, Şam, Kufe gibi yerlerde olduğu için Hz. Mehdi ile ilgili olayların bu civarlarda gerçekleşeceğini düşünmüşlerdir. Ancak Bediüzzaman, son saltanat ve Halifeliğin merkezi İstanbul'da olduğu için Hz. Mehdi ile ilgili olayların da bu şehirde gerçekleşeceğini bildirmiştir. Bu ifadelerle Bediüzzaman ahir zaman ile ilgili rivayet ve açıklamaların daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadır.

Ashâb-ı Kütüb-i Sitte'den İmam-ı Hâkim'in "Müstedrek"inde ve Ebu Dâvud'un "Kitab-ı Sünen"inde, Beyhaki "Şuab-ı İman"da tahriç buyurdukları (delillere dayanarak ortaya koydukları): **"Her yüz senede bir, Cenab-ı Hak bir müceddid-i din** (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre açıklamak üzere gönderilen büyük İslam alimi, yenileyici) **gönderiyor..."** hadis-i şerifine mazhar (sahip, erişmiş) ve mâsadak (belirtilen özelliklere tam olarak uyan) ve müzhir-i tam olan (uyarma görevini tam olarak yerine getiren). *(Barla Lahikası, s. 119)*

Bediüzzaman Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak, Allah'ın her yüzyıl başında bir müceddid göndereceğini bildirmektedir:

Bediüzzaman'ın burada dikkat çektiği gibi, Peygamber Efendimiz (sav**) "her yüzyılda bir müceddid gönderildiğini"** bildirmiştir:

Gerçekten Aziz ve Celil olan Allah **her yüz sene başında şu ümmetin dinini bidatten (dine sonradan sokulan hurafelerden) ayıracak, yenileyecek (ilim sahibi) BİR ZATI** gönderir. *(Sünen-i Ebu Davud, 5/100)*

Hadiste, Allah'ın her yüz senede bir müceddid yani dini hurafelerden arındırıp tekrar Kuran'da anlatıldığı şekliyle ortaya koyan, Peygamberimiz (sav)'in sünnetiyle hareket eden, zamanın ihtiyaçlarına göre insanların kafasında oluşan sorulara Kuran'dan çözümler getiren bir kişiyi gönderdiği belirtilmektedir. İlerleyen bölümlerde açıklanacağı gibi, Peygamberimiz (sav)'den sonraki her yüzyıl başında insanlara doğruyu gösterecek bir müceddid göndermiştir. Ahir zamanın büyük müceddidi de Hz. Mehdi olacaktır. Hz. Mehdi, pek çok hadiste bildirildiği gibi, Kuran ahlakını eksiksiz uygulayacak, dini batıl inanış ve uygulamalardan arındıracak, Peygamberimiz (sav)'in sünnetini yeniden canlandıracak ve bunu tüm dünyaya hakim kılacaktır.

Baştaki hadis-i şerifin **"her yüz sene başında dini tecdid edecek** (yenileyecek) **bir müceddidi** (yenileyiciyi) **gönderiyor"** müjdesinin ihbarına (verdiği bilgilere) muvâzi (uygun) olarak **HAZRET-İ MEVLANA HALİD** ekser ehl-i hakikatin tasdikiyle (din alimlerinin büyük bir çoğunluğunun onaylamasıyla ve ittifakla) 1200 senesinin yani **ON İKİNCİ ASRIN *MÜCEDDİDİDİR.*** *(Barla Lahikası, s. 120)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mevlana Halid'in 12. asrın müceddidi olduğunu açıklamaktadır:

Peygamberimiz (sav)'den sonra, hadislerde bildirildiği gibi her yüzyıl başında insanlara din ahlakını ve hükümlerini anlatan, dönemin ihtiyaçlarına göre açıklamalarda bulunan bir müceddid gelmiştir. Örneğin İmam-ı Rabbani 1000. Hicri yılın müceddididir. Mevlana Halid-i Bağdadi Hicri 1193 (Miladi 1779) yılında doğmuş, Hicri 1242 yılında (Miladi 1827) vefat etmiştir. Bu mübarek insan, İslam alimlerinin büyük çoğunluğunun ittifakıyla, Hicri 12. ve 13. yüzyıllar arasındaki müceddiddir. Bediüzzaman da bu gerçeğe dikkat çekmektedir.

Madem **TAM YÜZ SENE SONRA** aynen dört cihette (yönde) tevafuk ederek (tam uyarak) **RİSALE-İ NUR ECZALARI (BÖLÜMLERİ) AYNI VAZİFEYİ GÖRMÜŞ**... Kanaat verir ki —nass-ı hadis ile (hadisin şüpheye yer bırakmayan ifadesi ile)— Risale-i Nur tecdid-i din (dini yenileme) hususunda BİR MÜCEDDİD HÜKMÜNDEDİR. *(Barla Lahikası, s. 121)*

Bediüzzaman bu sözünde ise, Hz. Mevlana Halid-i Bağdadi'den tam yüz sene sonra kendisinin ve eserlerinin bir müceddid görevi gördüğünü açıklamaktadır. Buna göre, 13. asrın müceddidi Bediüzzaman Said Nursi'dir. 14. asrın müceddidi ise Hz. Mehdi olacaktır:

Bediüzzaman Said Nursi ise Mevlana Halid-i Bağdadi'den tam 100 sene sonra, Hicri 1293 (Miladi 1878) yılında doğmuştur. Vefatı ise Hicri 1379 (Miladi 1960) yılıdır. Bedüzzaman, Hicri 12. asrın müceddidi Mevlana Halid'den yüz sene sonra yani 13. asırda büyük bir iman hizmeti gerçekleştirmiştir. Dolayısıyla Bediüzzaman da 13. ve 14. asırlar arasındaki müceddiddir

Bediüzzaman Risale-i Nur'un müceddidlik yani dini yenileme görevini tam olarak yerine getirdiği konusunda büyük bir kanaati olduğunu belirtmiştir. Risale-Nur'un etkileri ile müceddidlerin faaliyetleri tam bir uygunluk göstermiş, 12. asırdaki Hz. Mevlana Halid ile aynı görevi, Hicri 13. yüzyılda Bediüzzaman'ın vesile olduğu Risale-i Nur yerine getirmiştir. Dolayısıyla Hicri 12. asrın müceddidi Mevlana Halid'den tam yüz sene sonra yayınlanan Risale-i Nur dolayısıyla, risalelerin yazarı olan Bediüzzaman da 13. ve 14. asırlar arasındaki müceddiddir.

Bediüzzaman'ın burada ortaya koyduğu önemli bir başka konu daha vardır: Tüm elçiler ve peygamberler gibi, Peygamberimiz (sav)'den sonra gelen ve İslam tarihinde yer alan hiçbir müceddid veya müçtehid de bir şahsı manevi olarak gönderilmemiştir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği adetullahına uygun olarak tüm müceddidler, insanları uyarıp korkutacak, onları Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetiyle müjdeleyebilecek, onlara doğruyu yanlıştan ayıran bir hidayet rehberi olabilecek birer insan olarak gelmişlerdir. Ve her birinin talebeleri ve takipçilerinden meydana gelen birer şahsı manevileri oluşmuştur.

Mevlana Halid-i Bağdadi ve Bediüzzaman gibi müceddidler bunun en güzel örneklerindendir. Bu mübarek şahıslar yaşadıkları yüzyıllarda birer şahıs olarak gelmiş büyük İslam alimleridir. Her biri beklenildiği gibi gelip görevlerini yerine getirmişlerdir. Her birinin çevresinde, talebelerinden oluşan ve kendilerini temsil eden şahsı manevileri olmuştur. Çevrelerinde bulunan bağlıları ve talebeleri büyük hizmetler yapmışlar, onların şahsı manevilerini oluşturmuşlardır. Ancak elbette ki bu şahsı manevilerin başında birer müceddid olarak hem Mevlana Halid-i Bağdadi hem de Bediüzzaman bizzat yer almışlardır. Demek ki onlardan sonra gelecek olan Hz. Mehdi de aynı şekilde manevi bir şahıs olmayacak, aynı görevleri üstlenebilecek, dinin hakikatlerini insanların ihtiyaçlarına göre açıklayabilecek İslam alimi ve müceddid hükmünde bir şahıs olacaktır. Bediüzzaman bu gerçeği verdiği bilgilerle çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, **HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Hz. Mehdi'nin) **TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ** (mukaddes, kutsal) **CEMAATİNİN ŞAHSI MANEVİSİNİN ÜÇ VAZİFESİ** var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer (insanlar) bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelenlerin) yapacağını Rahmet-i İlahiyeden (Allah'ın rahmetinden) bekliyoruz. Ve **ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK.** *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Bediüzzaman, bu sözünde Hz. Mehdi'nin ahir zamanda muhakkak geleceğini ve Hz. Mehdi ile mukaddes cemaatinin birlikte yerine getirecekleri üç büyük vazife olacağını açıklamaktadır:

Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi ile ilgili önemli birkaç konuyu birden açıklamıştır. Bediüzzaman öncelikle **"HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ"** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelecek bir şahıs olduğunu

hatırlatmıştır. Bir şahsı manevinin herhangi bir soydan gelmesi kuşkusuz ki mümkün değildir. Ancak bir insanın bir başkasının soyundan gelebilmesi söz konusu olabilir. Bediüzzaman da burada bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin manevi bir kişilik olmadığını, **“BİR ŞAHIS”** olduğunu açıkça ifade etmiştir.

Bediüzzaman bu sözünde ayrıca Hz. Mehdi’nin ve cemaatinin iki ayrı kavram olduğunu hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin bir “şahsı manevi” olduğu iddiasının geçersizliğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bediüzzaman **“HZ. MEHDİ AL-İ RESUL’ÜN TEMSİL ETTİĞİ kudsi cemaatin şahsı manevisi”** sözleriyle “Hz. Mehdi'nin bir cemaati” olacağını ve **“bu cemaatin başında da onu temsil eden Hz. Mehdi'nin bizzat bulunacağını”** ifade etmiştir. Hz. Mehdi'nin bir cemaatinin olabilmesi için, öncelikle Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak var olması gerekmektedir. Çünkü bir şahsı manevinin kendine ait bir cemaatinin olabilmesi elbette ki söz konusu değildir. Bediüzzaman da bu sözünde bu gerçeği dile getirmiştir. Bediüzzaman'ın belirttiği bu durumu birkaç soru sorarak da anlayabiliriz:

1- Bediüzzaman Hz. Mehdi Al-i Resul’ün neyi temsil ettiğini bildirmiştir?

Kudsi cemaatinin şahsı manevisini.

2- Bediüzzaman kudsi cemaatin şahsı manevisini kimin temsil ettiğini bildirmiştir?

Hz. Mehdi'nin...

Bu soruların cevapları Hz. Mehdi ve onun mukaddes cemaatinin birbirinden ayrı kavramlar olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman ahir zamanda Hz. Mehdi’nin yanında bulunan mümin topluluğunun mukaddes bir cemaat olduğunu, bu cemaatin önderliğini yapan Hz. Mehdi’nin de Hz. Peygamber (sav) soyundan gelen mukaddes biri olacağını belirtmiştir. Nitekim Bediüzzaman bu sözünün son cümlesinde **“ONUN ÜÇ GÖREVİ OLACAK”** cümlesiyle bu konuya açıklık getirmekte, bu üç görevi, yanındaki kutsal toplulukla birlikte, Hz. Mehdi'nin de bizzat başlarında bulunarak yerine getireceğini ifade etmektedir.

Nitekim Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin manevi birer şahıs, ruh ya da mana gibi görünmez birer güç olarak tanımlanması, Kuran ayetlerinde bildirilen Allah’ın adetullahı *(Allah’ın kanunu)* ile tamamen çelişmektedir. Tarih boyunca hiçbir elçi veya peygamber, bir şahsı manevi olarak gelmemiştir. Kuran’da çeşitli toplumlara gönderilen elçiler, nebiler ve resullerin hayatları, mücadeleleri ve tebliğleri hakkında pek çok bilgi verilmiştir. Yaşamlarının sonuna kadar gönderildikleri kavimleri hak dine davet etmiş, onları Allah’ın azabına karşı uyarıp korkutmuş ve iman edenleri cennetle müjdelemişlerdir. Yaşadıkları toplumlardaki inkarcıların baskılarına, kurdukları tuzaklara ve hak dine yönelik mücadelelerine sabır ve tevekkülle karşı koymuş, onları Allah’ın razı olacağı ahlakı yaşamaya çağırmışlardır. Tüm bu bilgiler bize, tarih

boyunca hiçbir elçi, nebi veya resulün manevi bir şahıs olarak gönderilmediğini, tüm elçilerin birer fert olarak geldiklerini göstermektedir.

Yüzyıllardır süregelen bu adetullah *(Allah'ın kanunu)*, tüm İslam tarihinde olduğu gibi ahir zamanda gelecek olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de söz konusudur. Ancak elbette ki tüm peygamber ve elçilerin olduğu gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de kendilerinden ayrı olarak şahsı manevileri de olacaktır. Kuran'da, gönderilmiş olan tüm peygamber ve elçilerin çevresinde, onlara inanan ve gösterdikleri hak yolu izleyen birer topluluk olduğu haber verilmiştir. Elçilere iman eden bu kimseler ve onların elçileriyle birlikte yapmış oldukları faaliyetlerin tümü, bu elçilerin şahsı manevilerini oluşturur. Kuran'da peygamberlerin hayatlarını anlatan kıssalarda bu durum açıkça görülmektedir. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in ashabı onun şahsı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Bu durum ahir zamanda da değişmeyecek, Bediüzzaman'ın da dile getirdiği gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi beraberlerindeki mümin topluluklarının başında bizzat birer hidayet önderi olarak bulunacaklardır.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin **"bir veya iki görevi değil, tam olarak ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAĞINI"** bildirmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin temsil ettiği cemaatiyle birlikte bu üç görevin üçünü birden yerine getireceğinden bahsetmiştir. Bediüzzaman bunun, Hz. Mehdi'yi kendisinden önce gelen müceddidlerden ayıran ve tanıtan en önemli alametlerinden olduğunu bildirmiştir.

Bu üç büyük sorumluluk diğer İslam alimlerinin dönemlerinde tam olarak yerine getirilmiş değildir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'den önce gelen müceddidlerin, onun üç vazifesinden yalnızca birisini yerine getirdiklerini söylemiştir. Ancak ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin her üç görevi de birarada yapacağını ve bu özelliği nedeniyle de ahir zamanın **"Büyük Mehdi"**si ünvanını alacağını belirtmiştir.

Birincisi: **FEN VE FELSEFENİN** tasallutiyle (etkisiyle) ve **MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU**, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla),
herşeyden evvel **FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ** (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) **TAM SUSTURACAK TARZDA** imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden birincisini açıklamaktadır. Buna göre Hz. Mehdi'nin birinci görevi, **"materyalist ve ateist felsefeleri tamamen susturacak bir şekilde insanların imanlarını kazanmasına vesile olmak"**tır:

1- FEN VE FELSEFE:

Bediüzzaman bu sözlerinde fen ve felsefenin etkisiyle materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımların insanlar arasında yayıldığına dikkat

çekmiştir. Bediüzzaman bu akımların etkisiz hale getirilerek tam olarak susturulmasının ve insanların imanının kurtarılmasının Hz. Mehdi'nin birinci görevi olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin birinci göreviyle ilgili olarak **“fen ve felsefe”**nin etkisine özellikle dikkat çekmektedir. Bilim ve felsefe, iman şuuruyla yaklaşan insanların bakış açısıyla ilerlediğinde, büyük atılımlara, Allah’ın varlığının ve sıfatlarının daha iyi anlaşılmasına vesile olur. Bilimin, materyalizm savunucuları tarafından insanlar üzerinde oluşturulan yanlış yönlendirmelerini, Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Hz. Mehdi ortadan kaldıracaktır. Ahir zamanda teknolojinin hızla ilerlemesiyle birçok bilim dalında gelişmeler olacaktır. Allah’ın varlığının delilleri, yeryüzündeki iman hakikatleri bilimsel delilleriyle açıkça ortaya çıkacaktır. Hz. Mehdi bu gerçekleri insanlara en etkili yöntemlerle ulaştıracak ve bu konuda dünya çapında bir sonuç elde edecektir. Mesih Deccal’in ahir zaman fitnesi, ancak böyle güçlü yöntemlerle kırılacaktır.

2- MADDİYYUN VE TABİYYUN TAUNU
(MATERYALİZM, DARWINİZM VE ATEİZM HASTALIĞI):

Materyalizm ve ateizm, insanlığa büyük felaketler getiren sapkın akımlardır. Darwinizm, materyalizm ve ateizme fikri dayanak oluşturur. Darwinizm'in iddiası, kainatın ve canlılığın kör tesadüfler sonucunda kendi kendine yaşamı var ettiğidir. Son 150 yılın en büyük aldatmacası olan bu akımın fikren tam anlamıyla susturulması günümüze kadar mümkün olmamıştır. Darwinizm, modern bilimin son bulguları ve ilerleyen teknoloji vesilesiyle Hz. Mehdi döneminde tamamen ortadan kalkacaktır. İnsanlık tarihinin gördüğü bu en şiddetli fitnenin fikren susturulması Hz. Mehdi zamanında gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin, **“FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ TAM SUSTURACAK TARZDA”** bir çalışma yürüterek insanların imanlarının kurtulmasına vesile olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman, ahir zamanda ateist felsefelerin bir tehlike oluşturacağını bildirmiş, özellikle Darwinist, materyalist felsefelerin ateizmle güç bulacaklarını ve Allah’ın varlığını inkar edecek tehlikeli bir çizgiye geleceklerini ifade etmiştir. Bu nedenle Hz. Mehdi'nin birinci vazifesinin, maddecilik fikri, yani Allah’ı inkar üzerine kurulmuş materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle mücadele etmek ve bu felsefelerin insanlar üzerindeki etkisini tam anlamıyla kaldırmak olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı **“TAM SUSTURACAK TARZDA”** ifadesi son derece önemlidir. Bilindiği gibi materyalizmin hem Türkiye’de hem de dünyada kuvvet bulması Bediüzzaman zamanında devam ettiği gibi, vefatından yani 1960 yıllarından sonra da günümüze kadar devam etmiştir. Televizyon ve radyo kanallarının gelişmesiyle, yazılı basının da desteğiyle etkileri giderek artmıştır. Yani Bediüzzaman’ın vefatından sonra da materyalizm propagandası artarak 21. yy’a kadar gelmiştir.

Dolayısıyla kendisinin de ifade ettiği gibi, Bediüzzaman’ın döneminde bu konuda tam bir sonuç elde edilememiştir. Bediüzzaman bu sözünde kullandığı **“TAM SUSTURACAK TARZDA”** ifadesiyle bu gerçeğe dikkat çekmiştir. Materyalizm, ateizm ve Darwinizm’in çöküşüyle birlikte insanların imanını kurtarma görevi dünya çapında Hz. Mehdi'ye verilmiştir. Bediüzzaman’ın bizzat başladığı, ancak bütünüyle sona ermeyen bu akımla fikri mücadele, Hz. Mehdi ile devam edecek ve sonuca ulaştırılacaktır.

Bediüzzaman da **"TAM SUSTURACAK"** ifadesiyle, ancak Hz. Mehdi’nin bu mücadelede **“tam bir üstünlük sağlayacağına”** işaret etmektedir.

İkinci vazifesi: **HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE** (Peygamberimiz (sav)'in halifesi ünvanı ile) **ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ** (İslam ahlakının esaslarını) **İHYA ETMEKTİR** (yeniden canlandırmaktır) **ALEM-İ İSLAM’IN VAHDETİNİ** (İslam aleminin birliğini) **NOKTA-İ İSTİNAD EDİP** (dayanak noktası yapıp) beşeriyeti (insanlığı) maddi ve mânevi tehlikelerden ve gadab-ı İlâhi’den (Allah'ın azabından) kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı (dayanak noktası) ve hadimleri

(hizmetkarları), **MİLYONLARLA EFRADI (fertleri) BULUNAN ORDULAR** lazımdır. *(Emirdağ Lahikası, s. 25)*

Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, halihazırda çeşitli gruplar halinde dağınık olarak bulunan Müslümanları birleştirecek, İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandıracaktır. İslam aleminin birliğini oluşturacak, bu vesileyle insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden kurtaracak ve insanların Allah'ın gazabından sakınmalarına vesile olacaktır:

Bediüzzaman, **"HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE ÜNVANI İLE"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin İslam dünyasının önderi olacağını belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin, **"İSLAM TOPLUMUNUN LİDERİ VASFIYLA İslamiyet'i yeniden canlandırması, milyonları bulan bir topluluğun maddi ve manevi gücüyle hareket ederek tüm yeryüzünde İslam birliğini sağlaması"** özellikleri, ne Bediüzzaman ne de ondan önceki müceddidlerin döneminde gerçekleşmemiş olaylardır. Bediüzzaman Said Nursi, yaşadığı dönem boyunca İslam dünyası ve Müslümanlar adına eşsiz hizmetlerde bulunmuş, pek çok insanın doğru yolu bulmasına, Allah'a yakınlaşmasına ve imanda derinleşmesine vesile olmuştur. Ardında halen Müslümanlar için önemli bir hidayet rehberi olan hikmet dolu eserler bırakmış, üstün ilim ve ferasetiyle tüm Müslümanlara ışık tutmuştur. Büyük mütefekkir Bediüzzaman, şüphesiz 13. asrın müceddididir. Ancak kendisinin de Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda açıkladığı gibi, **"TÜM MÜSLÜMANLARIN LİDERİ"** vasfını taşıması söz konusu olmamıştır. Allah'ın izniyle tüm İslam alemi için büyük müjdeler içeren bu olaylar, ahir zamanda Hz. Mehdi vesilesiyle yaşanacak ve bu ünvanı da Hz. Mehdi taşıyacaktır. Bediüzzaman, bu konuyu tüm bu delilleriyle birlikte anlatarak, kendisinin ahir zaman Mehdisi olmadığını açık bir şekilde ifade etmiştir.

Bugün dünyada 1 milyarın üzerinde Müslüman yaşamaktadır. Dünya tarihinde ilk defa Müslümanlar sayıca bu kadar çokturlar. Bu büyüklükte bir kitleye önderlik tarihte kimseye nasip olmamıştır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, bu şerefli vasfı Allah'ın izniyle ahir zamanın **"Büyük Mehdisi"** taşıyacaktır.

Bediüzzaman **"ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İHYA ETMEKTİR"** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin ikinci vazifesinin İslam ahlakının esaslarını yeniden canlandırmak olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"İHYA ETMEK"** kelimesi son derece önemlidir. Bu kelime **"yeniden hayata kavuşturmak"** anlamındadır. Hz. Mehdi İslam ahlakının dünya çapında yaşanmasına vesile olacaktır. Bediüzzaman bu konunun tohumlarını atmıştır, ancak belirttiği gibi "yeniden hayata kavuşturma şeklinde bir canlanma", tam anlamıyla Hz. Mehdi vesilesiyle yerine getirilecektir.

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin, daha önce hiçbir müceddid tarafından yerine getirilmemiş olan görevlerinden birinin **"İSLAM BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI"** olduğunu bildirmektedir. Bilindiği gibi bu birliktelik, dünya Müslümanlarının bir çatı altında yaşadıkları son devlet olan Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasının ardından ortadan kalkmıştı. Hz. Mehdi bu birliğin tekrar kurulmasına vesile olacak, milyonlarca

Müslümanı biraraya getirecektir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, bu birliği dayanak noktası edinerek insanlığı maddi ve manevi tehlikelerden koruyacağını ve Allah'ın gazabından sakınmalarına vesile olacağını bildirmiştir. Bediüzzaman'ın da vurguladığı gibi, İslam birliğinin sağlanması ve bu birliğin liderliği ünvanının taşınması Bediüzzaman'ın döneminde, ondan önceki müceddidlerin tarihinde ve günümüzde de henüz gerçekleşmiş olaylar değildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulamış, bu olayların Hz. Mehdi'nin tanınmasında en önemli alametlerden biri olacağını hatırlatmıştır. Hz. Mehdi geldiğinde Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, vesile olacağı bu olaylarla Allah onu tüm insanlara tanıtacaktır.

Bediüzzaman **"MİLYONLARLA EFRADI (FERTLERİ) BULUNAN ORDULAR"** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin bu birlikteliği sağlamasında, ona yardım edecek çok geniş bir kitlenin var olacağından söz etmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin hizmetinde, Allah'ın varlığı ve birliği konusunu, iman hakikatlerini tüm insanlığa anlatacak, geniş kapsamlı bir iman hizmeti yürütecek olan ilim ve iman toplulukları olacağını bildirmiştir.

Bediüzzaman, eserlerinde yer verdiği diğer sözlerinde kendisinin de bu ilim ordusunun, onlara önceden hazırlık yapan bir neferi yani askeri olduğunu anlatmaktadır. Yaşadığı dönemde, Bediüzzaman'ın hizmetinde böyle geniş bir kitlenin desteği ve yardımı söz konusu olmamıştır. Bediüzzaman'ın da sözlerinde pek çok kez ifade ettiği gibi, sınırlı bir topluluk olan Nur talebeleri çok kısıtlı imkanlar içerisinde ve çok büyük fedakarlıklarla büyük bir iman hizmeti vermişlerdir. Bediüzzaman böyle büyük bir kitlenin desteğinin, ancak ahir zamanda söz konusu olacağını ve bunun da Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu büyük göreve nasip olacağını bildirmektedir.

Üçüncü vazifesi: ... **O ZAT BÜTÜN EHL-İ İMANIN** (iman edenlerin) **MANEVİ YARDIMLARIYLA** ve **İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE** (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) ve **BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN** (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa **AL-İ BEYT'İN NESLİNDEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ** (çok sayıda) **BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA** (Peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla **O VAZİFE-İ UZMAYI** (büyük görevi) **YAPMAYA ÇALIŞIR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini açıklamıştır. Buna göre, Hz. Mehdi Kuran ahlakının göz ardı edildiği bir dönemde, insanların yeniden din ahlakına yönelmesine vesile olacak, İslam birliğini kuracak ve bu büyük görevlerinde kendisine destekçi olan pek çok salih insan bulunacaktır.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini çok önemli ve geniş kitlelerin desteğiyle gerçekleştireceğini bildirmiştir. Bediüzzaman **"BÜTÜN EHL-İ İMANIN MANEVİ YARDIMLARIYLA"** sözleriyle, **"TÜM MÜSLÜMANLARIN"** ittifak halinde oluşturacakları birliğin Hz. Mehdi'nin bu görevdeki yardımcıları olacağını bildirmiştir.

Hz. Mehdi ve yardımcıları güçlerini Allah sevgisinden, iman coşkusundan alan cesur insanlar olacaktır. İmanlarının nuru tüm dünyanın aydınlanmasına vesile olacaktır. Tüm Müslümanların dahil olacağı böyle geniş çapta bir ittifakın desteği, Bediüzzaman'ın döneminde gerçekleşmiş değildir. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, bu geniş kitlenin manevi yardımları, ancak ahir zamanda Hz. Mehdi ile birlikte oluşacak ve onun üçüncü görevinin gerçekleştirilmesinde büyük bir rol oynayacaktır.

Bediüzzaman **"İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE" sözleriyle, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini aynı zamanda "İSLAM BİRLİĞİNİN YARDIMLAŞMASIYLA"** yerine getireceğini de bildirmiştir. Böyle bir birlik Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde henüz oluşmamış, dolayısıyla da böyle büyük bir ittifakın yardımı da söz konusu olmamıştır. Bediüzzaman İslam birliğinin bu yardımlaşmasının Hz. Mehdi döneminde gerçekleşeceğini ve onun üçüncü görevinde büyük bir destek sağlayacağını belirtmiştir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu üçüncü görevindeki diğer bir desteğin de **"BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN KATILIMLARIYLA"** gerçekleşeceğini bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin gelişi 1400 senedir tüm İslam alimleri ve iman sahipleri tarafından büyük bir heyecanla beklenmektedir. Kuşkusuz ki bütün alimlerin ve velilerin katılımının sağlanacağı böyle büyük bir destek, Hz. Mehdi'nin mücadelesinde ve bu görevini yerine getirmesinde son derece önemli bir rol oynayacak ve büyük bir kolaylık sağlayacaktır. Dikkat edilirse Bediüzzaman burada **"BÜTÜN"** kelimesini özellikle belirtmiş ve Hz. Mehdi'yi **"alimlerin tümünün birden"** destekleyeceğini bildirmiştir. İslam alimlerinin böyle büyük bir ittifakla destek vermeleri Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman bu katılımın ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu görev ile birlikte gerçekleşeceğini hatırlatmıştır.

Bediüzzaman bu sözüyle, Hz. Mehdi'nin Peygamber Efendimiz (sav)'in mübarek soyundan olacağına, ona destek verenler arasında da Ehl-i Beyt'ten yani Peygamber soyundan gelen kimselerin bulunacağına dikkat çekmiştir. Bediüzzaman, tüm Müslümanlar, İslam alimleri ve evliyalar ile birlikte **"milyonlarca seyyidin de Hz. Mehdi'nin yanında yer alacağını ve bu kutlu zata destek vereceğini"** bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin üçüncü görevindeki diğer yardımcılarında olduğu gibi, böyle bir destek de daha önce ne Bediüzzaman döneminde ne de ondan önceki müceddidlerin devrinde gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman'ın açıkladığı gibi, **"PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN MİLYONLARCA SEYYİDİN KATILIMI"** ancak Hz. Mehdi döneminde gerçekleşecektir.

Bediüzzaman **"O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR"** sözleriyle "Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi değil, **"BİR İNSAN OLARAK İŞ BAŞINDA OLACAĞINI"** ifade etmiştir. Zira bir şahsı manevinin bir görevi **"yapmaya çalışması"** söz konusu değildir. Böyle bir çaba ancak bir insanın gerçekleştirebileceği bir fiildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulayarak Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmeti **“BÜYÜK GÖREV”** olarak nitelendirmiştir. Bediüzzaman'ın bu ifadesine göre Hz. Mehdi'nin yapacağı hizmetler, kendisinden önceki dönemlerde gelen müceddidlerin görevlerinden farklı, **“ÇOK BÜYÜK ÇAPLI”** faaliyetlerdir. Hz. Mehdi İslam ahlakını dünya çapında hakim kılacak, İslam dünyasını biraraya getirecek ve tüm Müslümanların liderliğini üstlenecektir. Bediüzzaman'ın **“VAZİFE-İ UZMA”** sözleriyle ifade ettiği bu olaylar Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayacak en önemli alametlerinden olacaktır.

Gerçi **HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ, BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ.** Fakat **HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE** (açıdan) **YAPMASI İTİBARIYLA** (nedeniyle) **AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ UNVANINI ALMAMIŞLAR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman bu sözünde, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi’nin yapacağı üç önemli görevi birarada yerine getiremediklerini ifade etmiştir:

Bediüzzaman bu sözüyle birkaç önemli konuya açıklık kazandırmıştır. Bediüzzaman öncelikle Hz. Peygamberimiz (sav)’in hadislerine dayanarak her yüz yıl başında bir müceddid (yenileyici) gönderileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman Risalelerde Hz. Mehdi'nin de Hicri 14. yy’ın başında geleceğini ve 14. ve 15. yy’lar arasındaki müceddid olacağını belirtmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle ayrıca geçmiş dönemlerde gönderilmiş olan müceddidler ile Hz. Mehdi arasındaki farkı açıklamış ve Hz. Mehdi'nin hangi özelliğiyle bu müceddidlerden ayırt edilebileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'den önce gelen müceddidlerin, onun üç vazifesinden birini yerine getirdiklerini ve bu açıdan “bir nevi Mehdi ve müceddid görevi üstlendiklerini” söylemiştir. Ancak Bediüzzaman, yukarıda bahsettiği üç vazifenin üçünü birden yerine getirecek olan kişinin yalnızca **“BÜYÜK MEHDİ”** olacağını ve bu özelliğiyle diğer müceddidlerden ayırt edileceğini belirtmiştir. Nitekim Bediüzzaman'ın kullandığı **“BİR NEVİ MEHDİ”** ifadesi de bu durumu açıklamaktadır. Bediüzzaman geçmişte gelen ve Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden yalnızca bir tanesini yapan kimselerin gerçekte ahir zamanın beklenen Mehdisi olmadıklarını, bu kimseleri “bir nevi mehdi” olarak nitelendirerek ifade etmiştir.

Bediüzzaman kullandığı **“HER BİRİ”** ifadesiyle Hz. Mehdi'den önce gelmiş olan müceddidlerin de Hz. Mehdi gibi gerçek kişilikler olduklarına, şahs-ı manevi olmadıklarına dikkat çekmektedir. Bu açıklamada bahsi geçen önceki yüzyıllarda gönderilen müceddidlerin birer şahıs oldukları kabul görürken, Bediüzzaman'ın aynı açıklamalarında yine bir şahıs olacağını belirttiği “Büyük Mehdi”nin bir şahsı manevi olacağı düşüncesi elbette ki çelişkilidir. Bu düşünceye göre, ahir zaman Mehdisi’nden önce gelen tüm müceddidlerin de birer şahsı manevi olması gerekirdi. Ancak böyle bir şey söz konusu olmamıştır. Nitekim Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıklamıştır.

Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, Peygamberimiz (sav)'in rivayetlerindeki özelliklere sahip olmasıyla tanınacak olan Büyük Mehdi ahir zamanda **"BİR ŞAHIS"** olarak ortaya çıkacak ve Allah'ın izniyle Bediüzzaman'ın belirttiği üç görevi birden yerine getirecektir.

Bediüzzaman sözlerinde, iki ayrı tür Mehdi olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birincisini, "sabık (önceki) Mehdiler", diğerini ise ahir zamanda gelecek olan **"BÜYÜK MEHDİ"** olarak adlandırmıştır. Bediüzzaman Said Nursi, Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetleri saymış ve bunları ondan başka kimsenin yapamayacağını belirtmiştir. Bu yüzden, bu önemli görevlerin yerine getirilmesine vesile olan kişiye **"BÜYÜK MEHDİ"** demiştir. Bediüzzaman eserlerinde, kendisi de dahil olmak üzere önceki dönemlerde gelen, sabık Mehdiler olarak adlandırdığı müceddidlerin bu üç görevi yerine getiremedikleri için Büyük Mehdi olamayacaklarını anlatmıştır. Bediüzzaman eserlerinde ayrıca söz konusu kimselerin Büyük Mehdi ünvanını alamamalarının bir diğer sebebinin ise, bu kişilerin Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde belirttiği özelliklere uymamaları olduğunu bildirmiştir.

BEN, KENDİMİ SEYYİD (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **BİLEMİYORUM.** Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI AL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirilen en önemli özelliklerinden biri de, **"SEYYİD"** yani Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan olmasıdır:

*Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah **BENİM EHL-İ BEYT'İMDEN (SOYUMDAN) BİR ZATI** (Hz. Mehdi'yi) gönderecek. (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

Bediüzzaman da bu sözünde, kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını, Hz. Mehdi'nin ise bu mübarek soydan olacağını belirtmiştir:

Bediüzzaman seyyid değildir ve, seyyid olmamasının, kendisinin Mehdi olmayacağının delillerinden biri olduğunu belirtmektedir. Kuşkusuz ki bir kişiye bir soru sorulmasının nedeni, ilgili konunun doğrusunu öğrenmektir. Bediüzzaman Said Nursi'ye de Mehdi olup olmadığının sorulmasının nedeni doğruları öğrenmektir. Bu soru karşısında **"Hayır, ben Mehdi değilim"** diyorsa ve bunun onlarca delilini öne sürüyorsa buna inanmak gerekir. Zira Bediüzzaman çok açık bir şekilde bu konuya cevap vermiş ve **"ben seyyid değilim"** demiştir.

Ayrıca Bediüzzaman eğer seyyid olmuş olsaydı, bunu gizlemesi için hiçbir sebep yoktur. Çünkü seyyid olmak, saklanması gereken bir özellik değildir. Tam aksine Peygamber Efendimiz (sav)'in neslinden olmak Müslümanlar için büyük bir şereftir. Dolayısıyla Bediüzzaman seyyid olsaydı, bunu hiçbir şekilde gizlemez ve açıkça ifade ederdi. Peygamberimiz (sav)'in soyundan olduğunu ifade etmekten büyük bir onur duyardı. Kendisine böyle bir soru sorulduğunda *"Evet seyyidim, ama Mehdi değilim"* derdi. Zira Bediüzzaman bizzat kendi eserlerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisini

hatırlatarak **“seyyid olan bir kişinin seyyidliğini gizlemesinin Kuran ahlakına uygun olmadığını”** belirtmiştir.

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc (isyan) haram oldukları gibi... hadis ve Kuran’da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu’dur (yasaklanmıştır). *(Muhakemat, s. 52)*

Bediüzzaman'ın bu sözü çok açıktır. Peygamberimiz (sav)’in hadisinde bildirildiği gibi, İslam ahlakına göre, seyyid olan bir kişi hiçbir nedenle bunu gizleyemez, saklayamaz. Seyyid olmayan bir kişi de ben seyyidim diyemez. Bu durumda Bediüzzaman gibi değerli ve üstün ahlaklı bir şahsın, seyyidliğini gizlediği yaklaşımı son derece yakışıksız bir düşüncedir. Bunun yanı sıra her seyyid olan kişi, mutlaka Mehdi olacak diye bir durum da söz konusu değildir. Dünya üzerinde milyonlarca seyyid olan insan bulunmaktadır. Bir kişinin seyyid olması Mehdi olmasını gerektirmediği için, her insan bu gerçeği rahatlıkla dile getirebilir. Dahası Bediüzzaman *“Benim bu konudaki tek eksikliğim seyyidliğim, eğer seyyid olsaydım Mehdi olurdum”* da dememiştir. Tam aksine Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin tüm özelliklerini, yapacağı benzersiz faaliyetleri uzun uzun açıklamış ve bunların hiçbirinin kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleşmediğini belirtmiştir.

Bediüzzaman **“AL-İ BEYT’TEN OLACAKTIR”** sözleriyle Hz. Mehdi’nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyid bir kimse olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman eserlerinin çeşitli bölümlerinde Hz. Mehdi'nin bu özelliğine dikkat çekerek, Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, belirli bir soydan gelecek olan **“BİR ŞAHIS”** olduğunu vurgulamıştır. Peygamberimiz (sav)'in de Hz. Mehdi'nin bu özelliğini bildirdiği çok sayıda hadisi vardır. Bir şahsı manevinin peygamber soyundan gelmesi elbette ki söz konusu değildir. Ayrıca böyle bir düşünce hem Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle hem de Bediüzzaman'ın sözleriyle çok açık bir şekilde çelişmektedir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi **“PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS”** olacaktır.

Ümmetin beklediği, **AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ** (önemlisi) **VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI** (değerlisi) **OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ** (gerçek imanı) **NEŞR** (yazma ve dağıtma yoluyla yaymak) **VE EHL-İ İMANI** (iman edenleri) **DALALETTEN** (sapkınlıktan) **KURTARMAK**... *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden birincisinin ve en önemlisinin gerçek imanı yayarak insanların sapkınlıktan kurtulmasına vesile olması olduğunu belirtmiştir:

Bediüzzaman, Müslümanların beklediği, ahir zamanda gelecek mübarek şahsın tek bir görevi olmayacağını bildirmiştir. Bu şahsın **“ÜÇ BÜYÜK VE KAPSAMLI GÖREVİ”** olacağını ifade etmiştir. Bediüzzaman bu görevlerin;

1) **İnsanların imanını kurtarmak,**

2) **İslam Birliğini kurmak ve tüm dünya Müslümanlarının önderi olmak,**

3) **Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılmak ve Hıristiyanlarla ittifak kurmak** olduğunu açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'den bu yana gönderilen müceddidler arasında, 1400 yıldır bu görevlerin birini yalnızca belirli açılardan yerine getirmiş İslam büyükleri olmuştur. İslam tarihinde insanların imanına vesile olan bir çok büyük âlim vardır. Osmanlı padişahları İslam birliğini yönetmiş Müslüman önderlerdir. Fakat hiçbiri, bahsedilen üç önemli görevi birden ve dünya çapında yerine getirememişlerdir. Bediüzzaman da burada Hz. Mehdi'nin bu özelliğini vurgulayarak, bu üstün vasıflı şahsın geçmiş dönemlerde geldiğinden bahsedilemeyeceğini, bu görevlerin yapılmasının, onu insanlara tanıtan alameti olacağını belirtmiştir.

Bediüzzaman **"İMANI KURTARMA GÖREVİ"**nin, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin üç vazifesinden birincisi olduğunu belirtmiştir. Ve bu görevi, Hz. Mehdi'nin "en önemli ve en kıymetli vazifesi"olarak adlandırmıştır. Ahir zamanda gelecek olan bu mübarek şahsın kendi döneminde "çok büyük ve önemli bir iman hizmeti"gerçekleştireceğini bildirmiştir. Bu hizmetin çapı daha önce kimseye nasip olmamış büyüklükte olacaktır. Bediüzzaman burada kullandığı **"NEŞR"** kelimesiyle iman hakikatlerinin her türlü imkan kullanılarak, çeşitli kitle iletişim araçlarıyla yapılacağına dikkat çekmiştir. Doğal olarak bu şekilde imanı yayma çalışması da dünyadaki tüm insanlar tarafından bilinecektir. Ahir zamanda Mesih Deccal'in fitnesi tüm insanları çepeçevre sarmış olacak, bu büyüklükteki bir fitneyi etkisiz hale getirip inananların imanını korumak da Hz. Mehdi'nin en büyük vazifelerinden biri olacaktır. Bediüzzaman bugüne kadar böyle büyük çapta bir "imanı kurtarma görevi"nin hiçbir müceddid tarafından yerine getirilmediğine ve Hz. Mehdi'nin de bu görevini, böyle büyük bir etki bırakacak şekilde gerçekleştirmesiyle tanınacağına işaret etmiştir.

... Bu hakikatdan anlaşılıyor ki; **SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK** (yazma ve dağıtma yoluyla yayacak ve uygulayacak). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman bu sözüyle bir kez daha Hz. Mehdi'nin gelişini müjdelemiş ve bu mübarek zatın, faaliyetlerini yerine getirirken kendisini "Hz. Mehdi'ye zemin hazırlayan bir öncü" olarak tanımlayan Bediüzzaman'ın eserlerinden de istifade edeceğini belirtmiştir.

Bediüzzaman eserlerinde, Hz. Mehdi'den önceki yüzyılın müceddidi olması sebebiyle kendisini "Hz. Mehdi'nin bir öncüsü", "ona zemin hazırlayan bir askeri" olarak tanımlamıştır. Yine bir sözünde de, "kendisinin ektiği tohumların Hz. Mehdi tarafından geliştirileceğini ve bu mübarek şahıs vesilesiyle bu tohumların sümbülleneceğini" anlatarak, Hz. Mehdi'nin gelişinden önce yaptığı çalışmalarla ona "bir ön hazırlık" yaptığını anlatmaktadır. Bediüzzaman bu sözünde de Risale-i Nur Külliyatı'nın Hz. Mehdi'nin tebliğinde kullanacağı bir ön hazırlık olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman, ortaya çıktığında Hz. Mehdi'nin, Risaleleri hazır yazılmış olarak bulacağını ve imanı kurtarma vazifesinde Risaleler'den faydalanacağını belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, Hz. Mehdi'nin

“KENDİSİNDEN SONRAKİ DÖNEMDE GELECEK BİR ŞAHIS OLDUĞUNU” bir kez daha açıklığa kavuşturmuştur

O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ, ŞERİATI (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **İCRA VE TATBİK ETMEKTİR** (uygulamak ve yerine getirmektir). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, bu sözünde de Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin Kuran ahlakının esaslarının tam olarak yaşanmasına vesile olmak olduğunu açıklamaktadır:

“İCRA VE TATBİK ETMEK”, “uygulamak, yürürlüğe sokmak, yerine getirmek” demektir. Bediüzzaman da bu sözüyle Hz. Mehdi’nin, Kuran ahlakının gerekliliklerini ve esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini tüm insanlar arasında uygulamaya koyacağını ve hayata geçireceğini belirtmektedir. Bu da, Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturması ve tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesiyle gerçekleştirilecektir. Bediüzzaman da bu gerçeği hatırlatarak, bu vazifeyi daha kimsenin yerine getirmemiş olduğuna ve gerçekleştiğinde de bunun, Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olacağına dikkat çekmiştir.

Birinci vazife, maddi kuvvetle değil belki kuvvetli itikad (güçlü ve samimi bir iman) ve ihlas (yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu gözetme) ve sadakatle (kalpten bağlılıkla) olduğu halde, **BU İKİNCİ VAZİFE, GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET LAZIM Kİ, O İKİNCİ VAZİFE TATBİK EDİLEBİLSİN** (yerine getirilebilsin).*(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi’nin ikinci görevinin ancak “büyük bir maddi kuvvet ve hakimiyetle” gerçekleştirilebileceğini belirtmiştir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi’nin ikinci görevini ancak **“BÜYÜK BİR MADDİ KUVVET VE HAKİMİYETLE”** gerçekleştirilebileceğini vurgulamıştır. Bu güce sahip olacak tek kişi Hz. Mehdi’dir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu vazifesini dünya çapında gerçekleştireceğini hatırlatarak, onun sahip olacağı maddi kuvvet ve hâkimiyetin de çok büyük boyutlarda olacağına dikkat çekmiştir. Peygamberimiz (sav)'in döneminden bu yana böyle bir güç ve hakimiyet sağlanamamıştır. Bediüzzaman da yaşadığı süre içerisinde böyle bir güç ve hakimiyet sahibi olmamıştır. Tüm hayatını Kuran ahlakının tebliğine adamış, bu uğurda her türlü fedakarlığı göze almış ve çok büyük bir hizmet vermiştir. Ancak onun tebliği maddi bir kuvvet ve hakimiyet içerisinde değil, gayet zor maddi şartlarda ve benzersiz sıkıntılar içerisinde geçmiştir. Hem Bediüzzaman hem de talebeleri büyük iman hizmetlerini çok kısıtlı imkanlarla gerçekleştirmişlerdir. Tüm bu zorluklar içerisinde, Bediüzzaman şerefli mücadelesini sürdürmüş ve ihlasıyla, samimiyetiyle Müslümanlara önemli bir örnek teşkil etmiştir. Ancak bizzat kendisinin de belirttiği gibi, bu durum, Hz. Mehdi'nin elde edeceği “gayet büyük maddi kuvvet ve hakimiyet”in Bediüzzaman'ın hayatında söz konusu olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Nitekim Bediüzzaman da, kendisine Mehdilik isnad eden kimselere Hz. Mehdi olmadığını bu delili de öne sürerek açıklamıştır

O ZATIN üçüncü vazifesi, **HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ** (İslam halifeliğini) **İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK** (İslam birliği üzerine kurarak), **İSEVİ RUHANİLERİYLE** (dindar Hıristiyanlarla ve Hıristiyan alimleriyle) **İTTİFAK EDİP (**iş birliği ve dayanışma içerisine girerek) **DİN-İ İSLAM'A** (İslam dinine) **HİZMET ETMEKTİR. BU VAZİFE, PEK BÜYÜK BİR SALTANAT** ve **KUVVET** ve **MİLYONLAR FEDAKARLARLA (MİLYONLARIN FEDAKARANE KATILIMIYLA) TATBİK EDİLEBİLİR**(yerine getirilebilir). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin üçüncü vazifesinin İslam toplumunu birleştirmek ve Hıristiyan alemiyle ittifak yapmak olduğunu belirtmiştir.

Hz. Mehdi'nin İslam birliğini kurup Hıristiyan önderlerle ittifak etmesi ve bu vesileyle İslam'a hizmet etmesi Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ve öncesinde de gerçekleşmemiş olaylardır. Bediüzzaman da bu vazifenin Allah'ın izniyle Hz. Mehdi tarafından yerine getirileceğini belirterek, kendisinin Hz. Mehdi olmadığını bir kez daha delillendirmiştir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin İslam toplumunu birleştirip Hıristiyan önderleriyle, İslam ve Hıristiyanlığın ortak cephesi olan "materyalizm ve dinsizliğe" karşı ittifak edeceğini ve bu yolla İslam dinine hizmet edeceğini bildirmektedir. Bir Kuran ayetinde bildirildiği gibi, **"... iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir."** (Maide Suresi, 82) samimi Müslümanlar ve samimi Hıristiyanlar birbirlerinin doğal müttefikidirler. Dinsizliğe karşı ortak bir fikri mücadele yürütmeleri ve yardımlaşmaları gerekir. Ahir zamanda bu dayanışmanın en güzel örneği Hz. İsa ve Hz. Mehdi vesilesiyle yaşanacaktır. Bediüzzaman da bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin bu önemli alametine dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, kendisi hayatta iken henüz gerçekleşmemiş olan bu gelişmeleri hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir tarihte gelecek bir şahıs olduğunu müjdelemektedir.

Bediüzzaman, İslam birliği ile Müslüman ve Hıristiyan dünyasının hak din adına ittifak etmesi gibi büyük bir olayın ancak üç şartın oluşmasıyla gerçekleşebileceğine dikkat çekmiştir. Bediüzzaman **"PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET"** sözleriyle bu şartlardan ikisini açıklamaktadır. **"Saltanat"** kavramı, güç ve yetki ifade eden bir kelimedir. **"KUVVET"** kavramı ise "istediği şeyi icra edebilme gücü yani yetki"yi tanımlamaktadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturup bu birliğin liderliğini üstleneceğini ve **"pek büyük bir kuvvet ve yetkiye sahip olacağını"** bildirmiştir. Bediüzzaman'ın **"PEK BÜYÜK"** sözleri, Hz. Mehdi'nin sahip olacağı bu kuvvetin ve saltanatın çapının büyüklüğünü ifade etmektedir. Böyle büyük bir kuvvetin Bediüzzaman ve ondan önceki müceddidlerin zamanında gerçekleşmediği bilinen bir gerçektir. Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin bu önemli alametini vurgulayarak, bu mübarek zatın kendi yaşadığı dönemde henüz gelmediğini, ortaya çıktığında ise bu özellikleriyle tanınacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman **“MİLYONLAR FEDAKARLARLA TATBİK EDİLEBİLİR”** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin üçüncü vazifesini yerine getirebilmesi için gerekli olan üçüncü şartın **“MİLYONLARCA FEDAKARLAR”** olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'ye tabi olan, onu destekleyen milyonlarca kişi olacağını bildirmiştir. Böyle geniş çaplı bir destek Bediüzzaman'ın iman hizmetinde söz konusu olmamıştır. Dahası, Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu görevini yerine getirebilmesi için sadece “milyonları aşan fedakarane bir destek” değil, aynı zamanda “büyük bir kuvvet, kudret ve hakimiyet”in de bununla birarada oluşması gerektiğini belirtmiştir. Bu gerçeği hatırlatarak da, Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı devirde gelmemiş olduğunu ortaya koymuştur.

Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymetdardır (değerlidir), fakat **O İKİNCİ, ÜÇÜNCÜ VAZİFELER PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE** (alanda) **VE ŞA’ŞALI (**gösterişli**) BİR TARZDA OLDUĞUNDANUMUMUN VE AVAMIN NAZARINDA** (genelin ve halkın gözünde) **DAHA EHEMMİYETLİ** (önemli) **GÖRÜNÜYORLAR.** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin, birincisine kıyasla çok daha geniş bir alanda etki oluşturacak büyük icraatlar olduğunu açıklamıştır.

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin çok geniş kitleleri ve coğrafyaları kapsayan gösterişli, görkemli ve geniş yankılar uyandıran icraatlar olduğunu belirtmektedir. Nitekim, İslam Birliğini kurmak, tüm Müslümanların liderliğini üstlenmek, Hıristiyanlarla ittifak ve dayanışma içine girmek ve sonucunda İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılmak, dünya tarihinin belki de en büyük ve en görkemli olaylarından olacaktır.

Bediüzzaman'ın sözünü ettiği bu vazifeler Bediüzzaman'ın yaşadığı devirde ve İslam tarihinin hiçbir döneminde, Hz. Mehdi döneminde olacağı gibi yaşanmamıştır. Bediüzzaman'ın ihtişamlı faaliyetlerini bu derece detaylı tarif ettiği kişi, kendisinden sonra geleceğini ve bu üç vazifeyi en gösterişli biçimde yerine getireceğini ifade ettiği Hz. Mehdi'dir.

TA AHİR ZAMANDA, **HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE** (dünya çapında) **ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ** (talebeleri) **CENAB-I HAKK’IN İZNİYLE GELİR** , **O DAİREYİ GENİŞLETİR** ve **O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH’A ŞÜKREDERİZ.** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 138)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda ortaya çıkacağını haber vermektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi ve talebelerini Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirmekte, Risale-i Nur'un başlattığı hizmeti bu mübarek şahsın tamamlayacağını müjdelemektedir:

Bediüzzaman burada kullandığı **“TA AHİR ZAMANDA”** sözleriyle Hz. Mehdi'nin geleceği zamanı belirtmektedir. Bediüzzaman bu ifadesiyle öncelikle Hz. Mehdi'nin kendisinden **“İLERİKİ BİR TARİHTE”** geleceğini dile getirmektedir. Bediüzzaman'ın

burada kullandığı **“TA”** kelimesi ise bu konuya açıklık getiren önemli bir ifadedir. **“TA”** kelimesi uzaklık ifade eden bir kelimedir. Bediüzzaman bu ekle, ahir zamanın kendi yaşadığı dönemin çok daha ilerisinde, daha uzakta bir zaman olduğunu ifade etmektedir. Bediüzzaman Risale-i Nur'un dar dairede yani sınırlı bir kesim içerisinde başlattığı hizmetleri daha ileriki bir tarihte gelecek olan Hz. Mehdi ve talebelerinin devam ettireceklerini ve bunu dünya çapında bir hizmete dönüştüreceklerini bildirmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir dönemde geleceğini açık bir şekilde ifade etmiştir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevden bahsettiği kimi sözlerinde **“dar ve geniş daire"** *(dar ve geniş alemler)* kavramlarını kullanmıştır. Bediüzzaman Risale-i Nur’un etkisinin ve bu yolla yapılan iman hizmetinin dar dairede yani sınırlı bir bölgede yapılan bir faaliyet olduğunu ifade etmiştir. Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetlerin ise **“HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE”** yani **“DÜNYA ÇAPINDA”** gerçekleştirileceğini belirtmiştir. Hz. Mehdi, Allah’ın izniyle Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılacak, halihazırda dünyanın pek çok yerinde dağınık halde bulunan Müslümanlar arasında İslam birliğini sağlayacak ve tüm Müslümanların liderliğini üstlenecektir. Tüm bunlar Hz. Mehdi'nin **“HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE”** yerine getireceği görevlerin delillerini oluşturacak ve Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayan alametler olacaktır. Bediüzzaman da sözlerinin pek çoğunda bu konuyu göndeme getirerek, bunu, kendisinin Hz. Mehdi olmadığına dair bir delil olarak göstermiş, Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetlerin etkisinin büyüklüğünü hatırlatmıştır.

Bediüzzaman Said Nursi burada ahir zamanda gelecek ve Kuran ahlakını tüm dünyada hakim kılacak olan Hz. Mehdi’den, Bediüzzaman’ın attığı tohumların **“ASIL SAHİPLERİ”** olarak bahsetmektedir. Bu açıklamalarına göre, Bediüzzaman Kuran ahlakının dünya hakimiyetinin tohumlarını atan bir müceddid, Hz. Mehdi ise bu hakimiyetin asıl sahibi olacaktır. Hz. İsa ile birlikte İslam ahlakını dünya çapında hakim kılacak olan ahir zaman topluluğunun lideri Allah’ın izniyle Hz. Mehdi olacaktır. Dolayısıyla Bediüzzaman Hz. Mehdi ve onun talebeleri için burada kullandığı **“ASIL SAHİPLERİ”** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin ve talebelerinin dünya çapında yerine getireceği görevlerin asıl sahibinin kendisi olmadığını açıklamış ve böylece kendisinin Hz. Mehdi olmadığını da ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu sözlerinde vurguladığı bir başka önemli nokta ise, Hz. Mehdi ve onun şahsı manevisini oluşturan talebelerinin iki ayrı kavram olduğudur. Bediüzzaman **“Hz. Mehdi VE şakirtleri”** derken burada kullandığı “VE” kelimesiyle bu duruma açıklık getirmektedir. Bu ikisi birbirinden ayrıdır ve ancak ikisinin biraraya gelmesinden Hz. Mehdi’nin şahsı manevisi oluşmaktadır. Ama bu şahsı manevinin oluşabilmesi için başta mutlaka Hz. Mehdi bir şahıs olarak bulunacaktır. Bediüzzaman da burada **“HZ. MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ”** sözleriyle bu gerçeği dile getirmekte ve Hz. Mehdi'nin manevi bir şahıs olarak değil, talebelerinin başında ayrı bir şahsiyet olarak var olacağını ifade etmektedir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi’den önce gelmiş, insanların Allah’ın dininden uzaklaştığı bir ortamda Kuran ahlakı ve iman hakikatleri üzerinde durarak çok büyük bir imani hareket başlatmıştır. **“O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR”** sözleriyle bu büyük fikri mücadelesini tohum ekmeye benzetmektedir. Sonradan Hz. Mehdi zamanında bu iman tohumlarının sümbülleneceğini, yani Hz. Mehdi’nin Bediüzzamanın başlattığı bu imani çalışmaları genişleteceğini ve sonuca ulaştıracağını ifade etmektedir. Bediüzzaman bu örneklendirmesiyle kendisinin Hz. Mehdi'den önceki bir dönemde yaşadığını, Hz. Mehdi'nin gelişinin ise kendisinden sonraki bir dönemde gerçekleşeceğini açıkça ifade etmektedir.

Bediüzzaman, **“BİZLER DE KABRİMİZDEN SEYREDİP”** sözleriyle, ektiği iman tohumlarının sümbülleneceği yani Hz. Mehdi'nin Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağı dönemde, kendisinin vefat etmiş olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözüyle bir kez daha kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, onun gelip görevine başladığı dönemde kendisinin hayatta olmayacağını hatırlatarak ifade etmiştir

Hem bu **ÜÇ VEZAİF** (görevin) **BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ** (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi) **PEK UZAK, ADETA KABİL** (mümkün) **GÖRÜLMÜYOR.** Ahir zamanda, **AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ** (Peygamberimiz (sav)'in soyunun nurani cemaatini) **TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR** (bir araya gelebilir, toplanabilir) *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 156)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üç görevi olduğunu belirtmekte, bu üç görevin birarada yerine getirilmesinin Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olduğuna dikkat çekmektedir. Bediüzzaman kendi yaşadığı dönemde bu üç görevin birden yerine getirilemediğini, bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini söylemektedir:

Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görev olduğundan bahsetmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden birinin bu üç görevi birden yerine getirmesi olduğunu belirtmektedir. Bu görevlerin birincisi materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle fikri mücadele yapılması ve bu akımların fikren tam olarak susturulmasıdır. İkincisi İslam dünyasının liderliğini üstlenerek İslam birliğinin sağlanması, üçüncüsü ise Kuran ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılmasıyla tüm yeryüzüne hakim kılınmasıdır. Ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi, bu görevlerin üçünü birden yerine getirecektir. Bu alamet, onun tanınmasını sağlayacak ve onun en önemli özelliklerinden olacaktır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi’nin aynı anda, **“SİYASET MEHDİSİ, SALTANAT MEHDİSİ VE DİYANET MEHDİSİ”** olarak üç özelliğe birden sahip olacağını ve bu üç alanda birden Mehdilik yapacağını söylemiştir. Bediüzzaman, Kuran

ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi bu şekilde birarada yerine getirmediklerini ifade etmiştir. Bu nedenle de ahir zamanın **"BÜYÜK MEHDİSİ"** ünvanını alamadıklarını belirtmiştir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin **"ÜÇ VEZAİF (GÖREVİN) BİRDEN"** yerine getireceğini hatırlattığı bu sözüyle bu konunun önemini bir kez daha hatırlatmaktadır. Kendisi de dahil olmak üzere, önceki müceddidlerin hiçbirinin bunların üçünü birarada gerçekleştirmediğini belirterek Hz. Mehdi'nin o dönemde henüz gelmemiş olduğunu ifade etmektedir.

Bediüzzaman **"BU ZAMANDA"** sözleriyle kendi yaşadığı dönemden bahsetmektedir. Ve kendi zamanında, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevi birden mükemmel bir biçimde, hakkıyla ve biri diğerine mani olmadan, zarar vermeden, eksiksiz ve kusursuz olarak başarabilecek bir şahıs ya da cemaat bulunmadığını belirtmektedir. Bediüzzaman bu kanaatinin ne kadar güçlü olduğunu **"PEK UZAK"** ve **"ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜNMÜYOR"** sözleriyle açıkça belirtmiştir. Bu da,

Hz. Mehdi'nin Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ortaya çıkmadığını gösteren bir başka önemli delildir. Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, üç görevin birden yerine getirilmesine imkan olmamıştır. Bediüzzaman ancak kendisinden bir asır sonra gelecek Büyük Mehdi'nin bu görevlerin hepsini yerine getireceğini bildirmektedir.

Bediüzzaman, eserlerinde birçok kez Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirildiği üzere **"seyyid"** yani **"Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen bir kimse"** olacağını, **"kendisinin ise seyyid olmadığını"** belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözünde de bu konuya bir kez daha açıklık getirmekte, **"AL-İ BEYT'İ NEBEVİNİN CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in mübarek soyundan olacağına dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu önemli alametlerinden birini hatırlatarak kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmektedir.

Bediüzzaman'ın açıkladığı üç büyük görev ancak ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin yerine getirebileceği görevlerdir. Bediüzzaman, burada kullandığı **"ANCAK"** kelimesiyle bir başkasının bu görevleri başarmasının Allah'ın dilemesiyle **"İMKANSIZ"** olduğunu belirtmiştir. Çünkü Allah bu vazifeleri yalnızca Hz. Mehdi'nin yerine getirebilmesini takdir etmiştir. Hz. Mehdi de kaderinde böyle takdir edildiği için bu görevleri Allah'ın izniyle başarıyla yerine getirecektir. İslam tarihinde henüz bunu başaran bir kimse ya da topluluk görülmediği gibi, Bediüzzaman kendi yaşadığı devirde de bu durumun gerçekleşmediğini vurgulamaktad

Çok zaman evvel bir ehl-i velayetten (veli şahıstan) işittim ki; o zat, eski velilerin gaybi işaretlerinden istihrac etmiş (manasını ortaya çıkarmış) ve kanaati gelmiş ki: 'Şark tarafından bir nur zuhur edecek (ortaya çıkacak), bidatlar zulümatını (dine sonradan girmiş hurafeleri) dağıtacak **BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA**

(ortaya çıkışını) **ÇOK İNTİZAR ETTİM** (gözledim) **VE EDİYORUM. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE İSE O KUDSİ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANİ ZATLARA** (nurlu şahıslara) **ZEMİN İZHAR EDİYORUZ** (hazırlıyoruz). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi ve yardımcılarını "baharda gelecek kudsi çiçekler" olarak nitelendirmiş, kendisinin ise, "yaptığı hizmetlerle bu mübarek şahsa zemin hazırlayan bir öncü" olduğunu belirtmiştir:

Bediüzzaman, **"BİR NUR"** olarak ifade ettiği ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışını çok gözlediğini ve hala da gözlemekte olduğunu ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle çok açık bir şekilde kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ve kendisinin de bu mübarek şahsın çıkışını büyük bir heyecanla gözlediğini belirtmektedir. Yalnız Bediüzzaman değil, sahabeler döneminden itibaren milyonlarca samimi Müslüman, İslam alimleri, mezhep imamları, müçtehidler Hz. Mehdi ve beraberindeki müminlere karşı derin bir sevgi beslemişlerdir. 1400 yıldır bu mübarek zatı sevgi ve saygıyla anmışlardır. Ona ve cemaatine dua etmişler, onlar için Allah'tan yardım dilemişlerdir. Hz. Mehdi ve cemaati gelmiş geçmiş tüm Müslümanların ortak dostudur. Tüm inananlar için şevk ve heyecan vesilesidir. Bediüzzaman da sözlerinde bu bakış açısını dile getirmekte, kendisinin de büyük bir heyecan ve sevgiyle Hz. Mehdi'nin gelişini beklediğini ifade etmektedir. Bediüzzaman, burada kullandığı **"ÇOK İNTİZAR ETTİM VE EDİYORUM"** yani **"ÇOK GÖZLEDİM VE GÖZLÜYORUM"** sözleriyle bu durumu dile getirmiş, ancak hayatta olduğu süre içerisinde bu kutlu şahsın çıkışının gerçekleşmediğini bildirmiştir.

Bediüzzaman ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi ve cemaatine karşı içten ve derin bir sevgi sahibidir. Hz. Mehdi ve yanındakilerin güzel ahlakını ve mücadelelerini **"ÇİÇEKLER"**e benzetmekte ve onların baharda, yeryüzünün tüm güzelliklerinin ortaya çıktığı dönemde geleceklerini anlatmaktadır. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin geleceği dönemi karanlık kara bir kışın ardından gelen aydınlık, güneşli, güzelliklerle dolu bir bahara benzetmektedir. Bediüzzaman'ın çiçek benzetmesi bu dönemde yaşanacak huzur, barış adalet ve güzellikleri anlatmak için yapılmış çok güzel bir örneklendirmedir. Bediüzzaman bu bahar döneminin çok yakın olduğunu bildirmektedir. Bir başka açıklamasında ise kendisinin "acele edip kışta geldiğini" belirtmiş; nasıl kışın hemen ardından bahar geliyorsa, ahir zamanda gelecek mübarek şahıs ve cemaatinin de, kendisinden hemen sonra baharı getireceğini müjdelemiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle çok açık bir şekilde kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, ancak bu mübarek zata ortam hazırlayan bir öncüsü olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman bir kez daha **"KUDSİ ÇİÇEKLER"** sözleriyle bahsettiği Hz. Mehdi ve talebelerine karşı olan sevgisini dile getirmiş, Hz. Mehdi'nin gelişini çok gözlediğini ve halen de gözlemeye devam ettiğini belirtmiştir. Bu durumda gelecek olan şahıslara, yani Hz. Mehdi ve cemaatine zemin hazırlamak gerektiğini söyleyen Bediüzzaman,

kendisinin ve cemaatinin bu görevi üstlendiğini ifade etmiştir. Onlardan önce gelip onlar için ön bir hizmet ve hazırlık yaptığını söyleyerek, Hz.

Mehdi'nin kendisinden sonra gelecek bir şahıs olduğunu bir kez daha dile getirmiştir.

Bediüzzaman **"ANLADIK Kİ"** sözleriyle, kendisinin Hz. Mehdi olmadığı, ancak yaptığı hizmetlerle bu mübarek kişiye zemin hazırlamakta olduğu konusundaki kanaatini dile getirmektedir. **"ANLADIK Kİ"** ifadesi, Bediüzzaman'ın kalbine gelen gerçeği ve Bediüzzaman'ın bu gerçeğe net ve samimi olarak inandığını göstermektedir. Bediüzzaman bu kelimeyle, tevazu gereği böyle bir söz söylemediğini, delilleriyle açıkça ortada olan bu konuda kesin kanaatini ifade ettiğini ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman bu sözünde **"HİZMETİMİZLE"** diyerek çoğul bir ifade kullanmıştır. Demek ki Bediüzzaman bu hizmette tek başına değildir; kendisine yardımcı olan Nur cemaati de vardır. Bediüzzaman "hizmetimizle" derken tüm Nur talebelerini de bu hizmete dahil etmektedir.

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette **EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD** (ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi) hem **EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD** (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi, yenileyen, yenileyici), hem **HAKİM,** hem **MEHDİ** hem **MÜRŞİD** (doğru yolu gösteren kişi) hem **KUTB-U AZAM** (Müslümanların kendisine bağlandıkları büyük evliyalardan, zamanın en büyük mürşidi) olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ** (nurlu bir zatı) **GÖNDERECEK** ve **O ZAT** da, **EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **OLACAKTIR.** Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemi) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden **KADİR-İ ZÜLCELAL** (herşeye muktedir olan Yüce Allah) **HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN** (İslam aleminin) **ZULÜMATINI** (zulüm devrini, karanlığını) **DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** *(Mektubat, s. 411-412)*

Bediüzzaman ahir zaman alametlerinin şiddetlendiği dönemde Allah'ın insanların kurtuluşuna vesile olması için Peygamberimiz (sav)'in soyundan nurani bir şahıs olan Hz. Mehdi'yi göndereceğini bildirmiş ve bu kutlu zatı geçmiş dönemlerdeki müceddidlerden ayıran özellikleri anlatmıştır:

Peygamberimiz (sav) hadislerinde her yüzyıl başında insanlara din ahlakını ve hükümlerini anlatan, dönemin ihtiyaçlarına göre açıklamalarda bulunan bir müceddid gönderileceğini bildirmiştir. Örneğin İmam-ı Rabbani 1000. Hicri yılın müceddididir. Mevlana Halid-i Bağdadi Hicri 1193 (Miladi 1779) yılında doğmuş, Hicri 1242 yılında (Miladi 1827) vefat etmiştir. Dolayısıyla bu mübarek insan ittifakla Hicri 12. ve 13. asırlar arasındaki müceddiddir. Bediüzzaman Said Nursi ise Mevlana Halid-i Bağdadi'den tam 100 sene sonra, Hicri 1293 (Miladi 1878) yılında doğmuştur. Vefatı ise

Hicri 1379 (Miladi 1960) yılıdır. Bediüzzaman da Hicri 12. asrın müceddidi Mevlana Halid'den tam yüz sene sonra yayınlanan Risale-i Nur'un müellifi (yazarı) olması sebebiyle kendisinin de 13. ve 14. asırlar arasındaki müceddid olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ise kendisinden sonra geleceğini -tarih vererek- bildirmiş, Hicri 14. ve 15. yüzyıllar arasındaki "müceddid"in Hz. Mehdi olacağını müjdelemiştir. Bediüzzaman bu sözünde de Hz. Mehdi için **"EN BÜYÜK MÜCEDDİD** ve **EN BÜYÜK MÜÇTEHİD"** sıfatlarını kullanmaktadır. **"MÜCEDDİD"** dini hakikatleri devrin ihtiyaçlarına göre açıklayan, **"MÜÇTEHİD"** de ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi ve önderidir. Bu vasıftaki büyük zatlar, İslam toplumlarına örnek olmuş, yol göstermiş, zamanın kutbu olmuş önderlerdir. Bu önderlerden kimi içtihat etme *(hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma)* ve hüküm verme vasıflarından dolayı "mezhep önderleri" olmuşlardır; Müslümanlar da onlara uymuşlardır.

İmam Hanefi, İmam Şafi, İmam Hanbeli, İmam Maliki bu önderlerden olup 4 mezhebin kurucularıdır. Bütün ehl-i sünnet onların verdiği hükümlerle amel etmektedir. Bediüzzaman bu "müçtehid ve müceddid"lerin en büyüklerinin ise Hz. Mehdi olacağını ifade etmiştir. Bu da Hz. Mehdi'nin içtihat etme *(hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma)* ve hüküm vermeye en yetkili kişi olarak, kendisinin de **"tüm mezhepleri kaldıracağını"** göstermektedir. Zira en büyük mezhep imamı olduğuna göre zaten tüm diğer mezhepleri kaldırması gerekir. Zamanında herkesin ona uyacağının bildirilmiş olması da bunu doğrulamaktadır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin **"en büyük müceddid ve müçtehid"** olduğunu söyleyerek onun tüm mezheplerin üstünde olacağını ifade etmiştir. Geçmişten günümüze pek çok İslam alimi eserlerinde bu konuya değinmişlerdir. İslam tarihinin en büyük alimlerinden biri olan Muhyiddin Arabi ise *"Fütühat-ül Mekkiye"* isimli eserinde bu konuda şöyle bilgi vermiştir:

... MEHDİ, DİNİ PEYGAMBER'İN ZAMANINDA OLDUĞU GİBİ AYNEN UYGULAYACAK. YERYÜZÜNDE MEZHEPLERİ KALDIRACAK. HALİS HAKİKİ DİNDEN BAŞKA HİÇBİR MEZHEP KALMAYACAK. *(Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, sf. 186-187)*

Hüseyin Hilmi Işık ise, *Saadet-i Ebediye* adlı eserinde Hz. Mehdi'nin bu özelliğini şöyle haber vermiştir:

HAZRET-İ MEHDİ, AHİR ZAMANDA DÜNYAYA GELECEKTİR. Resullulah Efendimizin (sav) soyundan olacaktır. İsa Aleyhisselam'la buluşacak, **MEZHEPLERİ KALDIRACAK, YALNIZ ONUN MEZHEBİ KALACAK.** *(H. Hilmi Işık, Saadeti Ebediye, s. 35)*

Bediüzzaman Said Nursi bilindiği gibi Şafi mezhebindendir. Bir mezhep sahibi değildir ve bir başka mezhep kurucusuna tabi olmuştur; İmam Şafi'yi imamı olarak kabul etmiştir. Bediüzzaman bu konuyu eserlerinde şöyle ifade etmiştir:

"Evvelâ: **Ben Şafiî'yim**..." (Emirdağ Lahikası, s. 38)

"... **hem hususî Şafiîce ibadetime**." (Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 202)

"Yalnız bu kadar var. **Ben Şafiîyim**..." (Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 206)

"**Hattâ Şafiî mezhebinde olduğu için**..." *(Emirdağ Lahikası, s. 573)*

Oysa ki Hz. Mehdi tüm mezhepleri kaldıracak ve tüm mezheplerin üzerinde olacaktır. Bir mezhebe bağlı olan Bediüzzaman da, bu özelliğin Hz. Mehdi'ye ait olacağını belirterek kendisinin Hz. Mehdi olmadığını açıklamıştır.

Ayrıca Bediüzzaman bu sözüyle Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu bir kez daha çok açık deliller vererek ortaya koymuştur. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin aynı zamanda hem **"BİR MÜCEDDİD"** hem de **"BİR MÜÇTEHİD"** olacağını söylemiştir. Hz. Mehdi'nin bu sıfatlarına uygun olarak "dini devrin ihtiyaçlarına göre açıklayabilmesi ve ihtiyaç olduğunda ayetlerden hüküm çıkarabilmesi, bir İslam alimi ve önderi olabilmesi" için çok açıktır ki **"BİR İNSAN"** olması gerekmektedir. Bir şahsı manevinin "açıklama yapabilmesi, hüküm çıkarabilmesi ya bir İslam alimi ve önderi olabilmesi" mümkün değildir. Bediüzzaman da bu özelliklerini vurgulayarak **"HZ. MEHDİ'NİN BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** ifade etmiştir.

Tüm elçiler ve peygamberler gibi, Peygamberimiz (sav)'den sonra gelen ve İslam tarihinde yer alan hiçbir müceddid veya müçtehid bir şahsı manevi olarak gönderilmemiştir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği adetullahına uygun olarak tüm müceddidler, insanları uyarıp korkutacak, onları Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetiyle müjdeleyebilecek, onlara doğruyu yanlıştan ayıran, hidayet rehberi olabilecek **"BİRER İNSAN"** olarak gelmişlerdir. Örneğin Mevlana Halid-i Bağdadi ve Bediüzzaman gibi müceddidler yaşadıkları yüzyıllarda birer şahıs olarak gelmiş büyük İslam alimleridir. Bediüzzaman'ın da dikkat çektiği gibi, 1400 senedir heyecanla beklenen Hz. Mehdi de Allah'ın izniyle bu adetullaha uygun olarak müceddid ve müçtehid sıfatlarını taşıyabilecek **"BİR ŞAHIS"** olarak gelecektir.

Bediüzzaman'ın kullandığı **"HAKİM"** kelimesinin sözlük anlamı, "Haklı ve haksızı ayırıp adalet üzere hükmeden, idare eden"dir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği görevlerinden bahsetmiş, halihazırda dağınık halde bulunan tüm İslam dünyasını birleştirip bu birlikteliğin liderliğini üstlenmenin de Hz. Mehdi'nin bu görevlerinden biri olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, burada belirttiği **"HAKİM"**lik sıfatını kullanarak, tüm İslam aleminin başında olacağını ve Müslümanların meselelerine çözüm getireceğini bildirmiştir. Buna göre, Hz. Mehdi karar mekanizmasının başında olacak, onun adil hükümleri ve yönlendirmesiyle İslam dünyası idare edilecektir. Böyle bir gelişme şu ana kadar gerçekleşmemiştir. Nitekim Bediüzzaman da bu gerçeği hatırlatarak Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini dile getirmiş; ortaya çıktığında Hz. Mehdi'nin bu **"HAKİMLİK VASFINI TAŞIMASIYLA TANINABİLECEĞİNE"** dikkat çekmiştir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman bu sözüyle Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı konusuna da kesin ifadelerle açıklık getirmiştir. Bir şahsı manevinin "hakimlik" sıfatını

taşıması, Müslümanların liderliğini üstlenerek adalet konusunda hüküm verebilmesi, bir topluluğu idare edebilmesi hiç şüphe yok ki imkansızdır. Tüm bunlar ancak bir insanın sahip olabileceği özelliklerdir. Yine bunlar ancak imanla, akıl, muhakeme ve vicdan kullanarak yerine getirilebilecek sorumluluklardır. Bir şahsı manevinin ise bu özelliklerin hiçbirine sahip olmadığı, dolayısıyla da hakim vasfıyla Müslümanları yönetemeyeceği son derece açık bir gerçektir. Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıkça ifade etmiş, Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğunu açıklamıştır.

Bediüzzaman Rabbimiz'in, ahir zamanın en zorlu ortamında, tüm insanların kurtuluşuna vesile olması için göndereceği mübarek zatın ayrıca **"MEHDİ"** vasfını da taşıyacağını bildirmiştir. **"MEHDİ"** kelimesi, **"HİDAYETE EREN, HİDAYETE VESİLE OLAN VE HİDAYETE YÖNELTEN"** anlamlarındadır. Mehdi sıfatı, özel bir lütuf olarak Allah'ın hidayetine mazhar olan ve Allah'ın kendisine yol gösterdiği kişiyi tanımlamaktadır. Ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi de ismini bu özelliğinden almaktadır. Bir şahsı manevinin "Mehdi vasfını taşıması" ise hiçbir şekilde söz konusu değildir. Allah'tan bir lütuf olarak verilen **"HİDAYET BULMA"** özelliğinin **"BİR İNSANI"** tanımladığı çok açıktır. Bir şahsı manevinin "hidayet bulma" ve "insanların hidayetlerine vesile olma" özellikleri olamaz. Bediüzzaman da burada bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin **"MEHDİ"** vasfını belirterek, onun **"BİR ŞAHIS"** olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin özelliklerinden bazılarını saydığı bu sözünde onun aynı zamanda hem **"MÜRŞİD"** hem de **"KUTB-U AZAM"** olacağını bildirmiştir. **"MÜRŞİD"** kelimesi **"DOĞRU YOLU GÖSTEREN KİMSE"** anlamına gelmektedir. **"KUTB-U AZAM"** ifadesi ise **"MÜSLÜMANLARIN KENDİSİNE BAĞLANDIKLARI BÜYÜK EVLİYALARDAN, ZAMANIN EN BÜYÜK MÜRŞİDİ"** anlamındadır. Bediüzzaman bu sözünün başındaki "ahir zamanın en büyük fesadı zamanında" ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin dünyanın belki de en buhranlı devresi olan ahir zamanda, dünya çapında yapacağı çalışmalarla, imandan ve doğru yoldan, din ahlakından uzaklaşmış insanlığı gafletten uyandırıp hidayete yönelteceğini bildirmiştir. Hz. Mehdi, Müslümanların kendisine bağlandığı, zamanın en büyük yol göstericisi olacaktır.

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı yukarıdaki vasıflar, anlamlarından da anlaşılacağı gibi **"TEK BİR KİŞİ"**ye ait olacak özelliklerdir. Bir şahsı manevinin "mürşid" ve "kutb-u azam" olması düşünülemez. Bediüzzaman açıkça Hz. Mehdi'nin yaşadığı dönemde **"tüm Müslümanların kendisine bağlandığı en büyük evliyalardan, zamanının doğru yolu gösteren en büyük mürşidi olan BİR ŞAHIS"** olacağını ifade etmiştir.

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin **"BİR ZAT-I NURANİ"** olduğundan bahsetmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olduğunu vurgulamak isteseydi burada **"bir zat-ı nuraniden"** değil, "bir şahsı manevi-i nuraniden" bahsederdi. Ancak çok açık olarak Hz. Mehdi için **"BİR ZAT"** ifadesini kullanmıştır. Ayrıca **"NURANİ"** kelimesiyle de bu mübarek zatın bir özelliğini de

vurgulamış, onun **"NURLU BİR ŞAHIS"** olduğunu belirtmiştir. Bir şahsı manevinin **"NURLU"** olmasından söz edebilmek mümkün değildir. Bu bir insanda görülebilecek bir özelliktir. Bediüzzaman da tüm bu vurguları ve açıklamalarıyla Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını, mübarek **"BİR İNSAN"** olduğunu açıkça belirtmiştir.

Ayrıca Bediüzzaman burada "iki zat" ya da "üç zat" gibi ifadelere yer vermemiş, kullandığı **"BİR ZAT-I NURANİ"** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin yalnızca **"TEK BİR ŞAHIS"** olduğunu da ifade etmiştir.

Bediüzzaman bunun yanı sıra bu sözündeki **"GÖNDERECEK"** ifadesiyle de Hz. Mehdi'nin gelişinin Allah'ın izniyle kesin olarak gerçekleşeceğini umduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman bu sözüyle aynı zamanda Hz. Mehdi'nin gelişinin geçmişte ya da kendi döneminde henüz gerçekleşmemiş olduğunu da belirtmektedir. Eğer böyle bir kanaati olsaydı hiç kuşkusuz ki Bediüzzaman "Cenab-ı Hak... gönderdi" ya da "göndermiş" gibi, geçmiş zamanı ifade eden bir fiil kullanırdı. Ancak Bediüzzaman bu ifadelerin hiçbirine yer vermemiş ve gelecek zamana işaret ederek Rabbimiz'in Hz. Mehdi'yi kendisinden **"İLERİDEKİ BİR ZAMANDA GÖNDERECEĞİNİ"** bildirmiştir.

Bediüzzaman **"HZ. MEHDİ'NİN PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS OLACAĞINI"** belirtmektedir. Bediüzzaman eserlerinde bu konuyu da çok sık olarak vurgulamaktadır. Bediüzzaman bir şahsı manevinin, peygamber soyundan gelemeyeceğini kuşkusuz ki çok iyi bilmektedir. Bu özelliğini hatırlatarak Hz. Mehdi'nin mübarek bir soydan gelen **"BİR İNSAN"** olacağını ifade etmektedir. Bunun yanı sıra Bediüzzaman risalelerde birçok kez kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını belirtmiş ve Hz. Mehdi geldiğinde, diğer müceddidlerden bu özelliğiyle ayırt edilebileceğine dikkat çekmiştir.

Bediüzzaman, Celal ve Kudret sahibi olan Rabbimiz'in, Hz. Mehdi ile dinsizlik ve zulüm devrini ortadan kaldıracağını belirtmiştir. Rabbimiz'in, yer ile gök arasındaki tüm alemi bulutlarla bir dakika içinde doldurup boşalttığı, bir saniyede denizin fırtınalarını durdurduğu ve bahar mevsiminde bir saatte yaz mevsiminin örneğini ve yazın da bir saatte kış fırtınasını yarattığı gibi, bu olayı da hemen gerçekleştirmeye kadir olduğunu hatırlatmıştır. Bediüzzaman, Allah'ın bu vaadinin hak olduğunu ve vaadini mutlaka gerçekleştireceğini ifade etmiştir.

Hz. Mehdi Allah'ın izniyle İslam dünyasının karşı karşıya kaldığı zulüm ve zorluklara son vermekle görevli kişi olacak ve çalışmalarıyla tüm dünya çapında etkili olacaktır. Ancak böylesine tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşecek bir durum ne Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, ne de daha önce gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman'ın döneminde bu zulüm devam etmekteydi; komünizm dahi henüz yıkılmamış durumdaydı. Müslümanlara yapılan zulüm ise tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşmekteydi. Çok yakın tarihe kadar Bosna'da, günümüzde hala Keşmir'de, Moro'da, Filistin'de ve daha dünyanın birçok yerinde Müslümanların en temel haklarının bile elinden alındığı, haksız yere öldürüldükleri bilinmektedir.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde zulüm ve esaretin ortadan kaldırılması hiçbir şekilde söz konusu olmamıştır. Hatta Bediüzzaman'ın bizzat kendisi bu şartlar nedeniyle hayatının çok büyük bir bölümünü zulüm ve esaret altında geçirmiştir. Bediüzzaman, hadislerde bildirildiği gibi, İslam dünyasının üzerindeki bu zulmü kaldıracak kişinin ancak Hz. Mehdi olacağını belirtmiştir. Kendisinin böyle bir olaya vesile olmadığını ve bu görevi yerine getirecek olanın Hz. Mehdi olduğunu ifade etmiştir.

Böyle bir cemaat-ı azime (Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan gelen büyük seyyidler cemaati) içindeki mukkades kuvveti tehyic edecek (harekete geçirecek) ve uyandıracak **HADİSAT-I AZİME** (büyük olaylar) **VÜCUDA GELİYOR** (meydana geliyor). Elbette **O KUVVET-İ AZİMEDEKİ** (büyük kuvvetteki) **BİR HAMİYET-İ ALİYE** (yüce bir gayret) **FEVERAN EDECEK** (harekete geçecek) ve **HAZRETİ MEHDİ BAŞINA GEÇİP, TARİK-I HAK** (hak yola) **VE HAKİKATE** (gerçeğe) **SEVK EDECEK.** *(Mektubat, s. 473)*

Bediüzzaman, ahir zamanda Müslümanların hamiyet yani koruma duygularını harekete geçirecek ve gayretlerini artıracak büyük olaylar yaşanacağına dikkat çekmekte ve Hz. Mehdi'nin Müslümanların önderliğini üstlenerek, onları doğruya ileteceğini açıklamaktadır:

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ahir zamanda insanları hayrete düşürecek çok büyük olayların meydana geleceği haber verilmektedir. Ahir zaman, olağanüstü doğa olaylarının yaşanacağı, teknolojik ilerlemeler neticesinde şaşırtıcı gelişmelerin meydana geleceği bir dönemdir. Hadislerde bildirildiğine göre, Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışından önce, dünya genelinde kargaşa, anarşi ve terör artacak, açlık ve yokluk yaygınlaşacak, Müslümanlar büyük sıkıntılar yaşayacaklardır. İşte böyle bir ortamda Allah, Hz. Mehdi'yi vesile ederek insanları içine düştükleri durumdan kurtarıp, onları aydınlığa ve kurtuluşa yöneltecektir. Bediüzzaman da **“HADİSAT-I AZİME”** sözleriyle bu gerçeği dile getirmiş, böyle büyük olayların meydana gelmesinin Hz. Mehdi'nin gelişinden önce oluşacak olan ortamın bir alameti olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman **“HAMİYET-İ ALİYE FEVERAN EDECEK”** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin çıkışından önce Müslümanların hamiyet duygularının harekete geçeceği zorlu bir ortam olacağına dikkat çekmektedir.

Bediüzzaman'a göre bu zorlu ortam, Müslümanların gayretini artıracak ve böylece Müslümanlar büyük bir manevi güç elde edeceklerdir. Bu ortam günümüzde yani ahir zamanda meydana gelmektedir. Dünyanın birçok yerinde İslam’a ve Müslümanlara karşı oluşturulan zorlu ortamlar, Müslümanlar arasında İslami hamiyet duygusunu artırmakta ve bu da Müslümanları çözüm yolları aramaya sevk etmektedir. Bediüzzaman da bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin çıkışından önce gerçekleşecek olan bu durumu hatırlatmaktadır. Bediüzzaman burada kullandığı **“FEVERAN EDECEK (HAREKETE GEÇECEK)”** sözleriyle **“GELECEK BİR ZAMANDA”** gerçekleşecek bir olaya işaret ederek **“HZ. MEHDİ'NİN İLERİDEKİ BİR TARİHTE ORTAYA**

ÇIKACAĞINI” ve bu görevi üstleneceğini haber vermektedir. Eğer böyle bir durum Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde oluşmuş olsaydı, kuşkusuz ki Bediüzzaman bunu o dönemin zamanını ifade eden bir kelime ile açıklardı. Ancak Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin çıkışı o dönemde henüz gerçekleşmemiş olduğu için bunu gelecek zaman ifade eden **“feveran edecek”** sözleriyle dile getirmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle, Müslümanlarda oluşan İslam’ı koruma gayretinin artması sonucunda, Hz. Mehdi’nin başa geçerek insanları **“TARİK-I HAK VE HAKİKATE”** yani **“HAK YOLA VE GERÇEĞE”** yönelteceğini bildirmiştir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, hamiyet duyguları artan Müslüman toplumunun lideri olacağını söylemektedir. Dikkat edilirse Bediüzzaman, Hz. Mehdi'den yine **“BİR ŞAHIS”** olarak bahsetmektedir. **“HZ. MEHDİ'NİN MÜSLÜMANLARIN ÖNDERLİĞİNİ ÜSTLENECEĞİNİ”** bildirmektedir.

Bir şahsı manevinin ya da topluluğun, “önderlik” veya “liderlik” yapması söz konusu değildir. Bediüzzaman da ahir zamanda Hz. Mehdi'nin Müslümanların lideri olacağını belirterek manevi bir kişi olmadığını **“BİR ŞAHIS”** olduğunu ifade etmektedir.

Bazı ayat-ı kerime (ayetler) ve ehadis-i şerife (hadisler) **AHİR ZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ** (en büyük müceddidi) mana-yı işari ile (işari anlamda) haber veriyorlar. Fakat **O GELECEK ZATIN VE CEMİYETİNİN ÜÇ VAZİFESİNDEN** en ehemmiyetlisi (önemlisi) olan ve zahiren (görünüşte) en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi (iman hakikatlerini) güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve şakirdlerinin (talebelerinin) şahs-ı manevisi tam yaptıklarından; **O GELECEK ZATA** dair **HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR’UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE** (uydurmaya) **ÇALIŞMIŞLAR** ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan **ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR** (göz önünde bulundurmamışlar). *(Tılsımlar Mecmuası, s. 168)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevi olacağından bahsetmiş ve onun diğer müceddidlerden bu özellikleriyle ayırt edilebileceğini hatırlatmıştır:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'den bahsederken **“AHİR ZAMANDA GELECEK”** ifadesini kullanmıştır. Eğer, Hz. Mehdi, Bediüzzaman’ın döneminde veya daha önce gelmiş olsaydı, Bediüzzaman **“gelecek”** kelimesini değil, “geldi” veya “gelmiş” gibi ifadeler kullanırdı. Ancak Bediüzzaman burada çok açık bir şekilde zaman bildirmiş ve Hz. Mehdi'nin **“İLERİKİ BİR TARİHTE GELECEK BİR ŞAHIS”** olduğunu belirtmiştir. Ve bu ifadeyi eserlerinde ısrarla ve defalarca tekrarlamıştır. Tüm bunlar Hz. Mehdi'nin gelişinin Bediüzzaman'ın kendi döneminde ya da öncesinde gerçekleşmemiş; ancak ahir zamanda gerçekleşmesi beklenen bir olay olduğunu ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman burada **“O gelecek zatın VE cemiyetinin”** ifadesini kullanmıştır. **“O GELECEK ZAT”** ve **“BU ZATIN CEMİYETİ”** iki ayrı kavramdır. Bediüzzaman “VE” kelimesini kullanarak bu ikisinin ayrı şeyleri ifade ettiğini açıkça belirtmiştir. Eğer Hz. Mehdi bir şahsı manevi olsaydı ya da bu cemiyet Mehdilik görevini üstlenmiş olsaydı, Bediüzzaman burada **“O gelecek cemiyet”** ya da “Mehdilik görevini üstlenecek cemiyet” gibi bu konuyu netleştiren açık ifadeler kullanırdı. Ancak Bediüzzaman hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde açıkça “O gelecek zat ve cemiyeti” sözlerini kullanmış ve Hz. Mehdi'nin, kendisini izleyenlerden oluşan bir topluluğun başında bulunan bir şahıs olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman'ın vurguladığı bu gerçek birkaç soru sorulduğunda da açıkça görülebilmektedir:

1- Bediüzzaman ahir zamanda gelecek bu şahsın tek başına mı olduğunu belirmiştir?

Hayır, Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin beraberinde bir cemiyetinin de olacağını açıklamıştır.

2- Bediüzzaman, bahsettiği bu cemiyetin başında herhangi bir şahsın olacağını belirtmiş midir?

Evet, Bediüzzaman bu cemiyetin başında Hz. Mehdi'nin bizzat bulunacağını bildirmiştir.

Bediüzzaman burada bir cemiyetin varlığından bahsetmiştir. Bu cemiyet, Bediüzzaman'ın **“o gelecek zat”** sözleriyle müjdelediği Hz. Mehdi'nin yardımcılarının ve destekçilerinin oluşturduğu bir cemiyettir. Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Hz. Mehdi'nin bir cemaati olacağını ve cemaatin Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetlerde onun yardımcıları olacağını belirtmiştir. Ancak Hz. Mehdi'nin bu hareketin önderi ve lideri olarak, bizzat bu topluluğun başında bulunacağını da ifade etmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'ye tabi olan ve onun tebliğini izleyen bu kitle ve hareketi “Hz. Mehdi'nin şahsı manevisi” olarak adlandırmıştır. Ancak Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi şu çok açık bir gerçektir ki, başında bulunan bir şahıs, bir liderleri olmadan bir şahsı maneviden bahsetmek mümkün değildir. Hz. Mehdi de bu cemiyetinin başında, onlara önderlik etmek üzere bizzat yer alacaktır. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına göre **“HZ. MEHDİ KENDİSİNİ İZLEYEN BİR CEMAATİ OLAN VE ONLARA LİDERLİK EDEN TEK BİR ŞAHISTIR”**.

HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR’UN ŞAHS-I MANEVİSİNE sözüyle Bediüzzaman yaygın olarak yapılan bir yorum hatasına işaret etmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'ye dair haber ve işaretlerin Risale-i Nur cemaatiyle özdeşleştirilmeye çalışıldığını ancak bu yakıştırmanın Hz. Mehdi ile ilgili verilen bilgilere uygun düşmediğini belirtmiştir. Bediüzzaman bu yakıştırmayı yapan kimselerin Hz.Mehdi'nin iki büyük ve önemli vazifesini gözardı ettikleri için böyle yanlış bir kanaate vardıklarını ifade etmektedir. İslam birliğinin sağlanması ve Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesi, Hıristiyanlarla ittifak sağlanması

ve Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması şu ana kadar henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da dahil olmak üzere, Peygamberimiz (sav)'den sonraki dönemlerde gelen müceddidlerin hiçbiri bu büyük görevleri yerine getirmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirerek Risale-i Nur'un şahsı manevisini Mehdilikle vasıflandıranların yanıldıklarını ifade etmektedir.

Bediüzzaman, risalelerin yazarı olması nedeniyle, bazı çevreler tarafından kendisinin de Hz. Mehdi olarak nitelendirildiğini belirtmiştir. Ancak yukarıda da açıklandığı gibi Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği iki büyük görev dikkate alınmadığı için böyle yanlış bir yorumda bulunulduğunu ifade etmiştir. Dolayısıyla Mehdilik konusundaki bu düşüncenin asılsızlığını bir kez daha belirtmiştir.

Bediüzzaman bu düşüncenin yanlışlığını kullandığı **"HATTA"** kelimesiyle bir kez daha vurgulamıştır. Bediüzzaman **"hatta"** kelimesini burada, **"bundan daha da garip ve daha da acaip olanı"** anlamında kullanmıştır. Risale-i Nur'un Mehdi olduğunun zannedildiğini, bundan daha da garip olarak kendisine yönelik de böyle bir iddiada bulunulduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman bu ifadesiyle, öne sürülen bu Mehdilik iddiasının yanlışlığını bir kez daha vurgulamaktadır.

Bediüzzaman bu sözünde ayrıca kendisine Mehdilik iddiasında bulunulmasının **"sürekli olarak devam eden bir iddia olmadığını"** kullandığı **"BAZEN"** kelimesiyle ifade etmiştir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevden bahsettiği kimi sözlerinde Hz. Mehdi'nin ayırt edici bir özelliği olarak **"ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMETMESİ"**ne dikkat çekmiştir. Hz. Mehdi'nin bu özelliği son derece önemlidir. Hz. Mehdi görevlerini sadece belirli bir bölgede yerine getirmeyecek, onun etki alanı çok geniş bir dairede, yani dünya çapında olacaktır. Bediüzzaman, "dar daire" olarak ifade ettiği "küçük çaplı" uygulamaların Müslümanları yanıltmaması gerektiğini belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerini geniş dairede gerçekleştireceğini hatırlatarak, Risale-i Nur'un şahsı manevisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yanlışlığını delilleriyle birlikte açıklamaktadır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin yerine getireceğini belirttiği görevler konusunda **"ÇOK GENİŞ ÇAPLI BİR HÜKMETME"** yani **"DÜNYA ÇAPINDA"** bir sonuç ise bugüne kadar gerçekleşmiş değildir. Bu da Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemde ortaya çıkmış bir şahıs ya da şahsı manevi olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Söz konusu üç görevin dünya çapında yerine getirilmesi, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden olacak ve onu tüm insanlara tanıtacaktır.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin dünya çapında gerçekleşecek olan ikinci (İslam Birliği'ni kurmak) ve üçüncü (Kuran ahlakını tüm dünyaya yaymak) görevlerinin, onun ayırt edici ve tanıtıcı özellikleri olduğunu hatırlatmıştır. Çünkü bu görevleri dünya çapında yapacak olan tek şahıs Hz. Mehdi'dir. Dolayısıyla eğer bu görevler bu özellikleriyle birlikte gerçekleşmemişse, bu durumda Mehdilik konusunda herhangi bir iddiada bulunabilmek de söz konusu değildir.

Çünkü böyle bir iddia Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle, İslam alimlerinin ve Bediüzzaman'ın bu doğrultuda yaptıkları açıklamaların tümüyle çelişecektir.

Bediüzzaman da bu sözleriyle, Hz. Mehdi konusunda bir iddiada bulunabilmek için dünya çapında gerçekleşmesi gereken bu iki büyük görevin yerine getirilip getirilmediğinin dikkate alınması gerektiğini hatırlatmaktadır. Bediüzzaman bu delillerin oluşmadığı bir durumda yapılacak bir Mehdiyet benzetmesinin hatalı bir çıkarım olacağını belirtmektedir. Bediüzzaman kulllandığı **“NAZARA ALMAMIŞLAR”** ifadesiyle, kendisini veya Risale-i Nur’u Hz. Mehdi zannedenlerin bu önemli hususu gözden kaçırdıklarını ve bu sebeple de yanıldıklarını ifade etmiştir.

“RİSALE-İ NUR’UN ŞAHS-I MANEVİSİNİ (cemaatini) **HAKLI OLARAK HZ. MEHDİ TELAKKİ EDİYORLAR** (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar).
O şahs-ı manevinin de bir mümessili (temsilcisi), Nur şakirdlerinin (talebelerinin) tesanüdünden (dayanışmasından) gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili olan **BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ** (Hz. Mehdi ismini) **O’NA VERİYORLAR.** Gerçi **BU, BİR İLTİBAS** (karıştırma) **BİR SEHİVDİR** (hatadır yanılmadır)... *(Tılsımlar Mecmuası, s. 201)*

Bediüzzaman Risale-i Nur’un ve bu eserin yazarı olarak kendisinin Hz. Mehdi olabileceğinin düşünüldüğünü ancak bunun bir hata ve karıştırma olduğunu belirtmiştir:

Bediüzzaman burada **“HAKLI OLARAK”** deyimini, Risale-i Nur cemaati’nin Mehdi kabul edilmesini haklı bulduğunu vurgulamak için değil, böyle bir kabulün kolayca düşülebilecek ve mazur görülmesi gereken bir hata olduğunu vurgulamak için kullanmıştır. Konunun geliş ve gidişinden, bu mana kolayca anlaşılmaktadır. Nitekim Bediüzzaman önceki satırlarda açıklanan sözlerinde de bu yanılgının Hz. Mehdi'nin dünya çapında yerine getireceği iki büyük görevinin gözardı edilmesinden kaynaklandığını belirterek bunun **“HAKLI BİR GÖRÜŞ OLMADIĞINI”** açıklamıştır.

Bediüzzaman, Risaleleri kaleme alan kişi olarak, Risale-i Nurlar gibi kendisinin de Hz. Mehdi olarak değerlendirildiğini, ancak bunun **“BİR ZAN”** olduğunu ifade etmiştir. **“Zannetme”** kelimesi gerçeklik değil, bir yanılgı ve aldanışın söz konusu olduğunu ifade eden bir kelimedir. Bediüzzaman, talebelerinin sadece Hz. Mehdi'nin önemli bir vazifesi olan iman hakikatlerini anlatma konusu yönünde bir değerlendirme yaptıklarını, ancak Hz. Mehdi'nin diğer iki vazifesi olan “İslam birliğinin sağlanması, tüm İslam dünyasının lideri olması ve İslam ahlakının dünyaya hakim kılınması”nın kendisinde görünmediği hususunu dikkate almadıklarını söylemiştir. Bundan dolayı da Risale-i Nur’a ve kendisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yalnızca bir **“zan”**dan ibaret olduğunu belirtmiştir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman **“zannediyorlar”** diyerek burada bir kez daha kendisini bu düşüncedeki insanlara dahil etmediğini, kendisinin onlarla aynı fikri paylaşmadığını ifade etmektedir.

Bediüzzaman, kendisinin veya Risale-i Nur'un Mehdi olarak kabul edilmesinin bir **"İLTİBAS"** olduğunu ifade etmiştir. **"İltibas"** kelimesinin anlamı **"BİRBİRİNE BENZEYEN ŞEYLERİ ŞAŞIRIP BİRBİRİNE KARIŞTIRMAK"**tır. *(Yeni Lugat, sf. 267)* Dolayısıyla burada, birbirine karıştırılan ancak aslında birbirinden farklı olan iki kavram vardır. Bediüzzaman Risale-i Nur ya da kendisinin Hz. Mehdi olabileceğinin **"zannedildiğini"**; ancak gerçekte bu **"bir şaşırma ve bir karıştırma"** olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman bu karışıklığın, Risale-i Nur'un, Hz. Mehdi'nin üç temel görevinden biri olan "imanı kurtarmak" vazifesini üstlenmiş olmasından kaynaklandığını açıklamıştır. Bediüzzaman'ın açıkladığı gibi, tarih boyunca gönderilmiş olan tüm müceddidler Hz. Mehdi'nin görevlerinden bir tanesi yapmışlardır. Ancak Bediüzzaman da dahil olmak üzere **"üç görev, hiçbir müceddid tarafından aynı anda yerine getirilmemiştir"**. Dolayısıyla tarihte Mehdilik konusunda bunun gibi benzetmeler pekçok kişiye yapılmıştır.

Ancak Bediüzzaman, **"Hz. Mehdi'nin, <u>hepsini birarada ve dünya çapında</u> gerçekleştireceği görevlerini"** anlatarak, bu Mehdilik iddialarının hiçbirinin doğru olmadığını ve Hz. Mehdi'nin ileride gelecek bir şahıs olduğunu açıklamıştır.

Risale-i Nur'a ve Bediüzzaman'a yapılan bu benzetmede de aynı durum söz konusudur. Bediüzzaman, Hz. Mehdi ile ilgili Peygamberimiz (sav)'in hadislerindeki ve İslam alimlerinin açıklamalarındaki izahlar ve özelliklerine dair verilen bilgiler dikkate alınmadığı için **"bir şaşırma ve karıştırma"** yapıldığını belirtmektedir.

Bediüzzaman, kendisinin veya Risale-i Nur'un Mehdi olarak kabul edilmesinin aynı zamanda bir **"SEHİV"** olduğunu söylemiştir. **"SEHİV"**in kelime anlamı **"HATA, YANLIŞ, YANILMA"**dır. *(Yeni Lugat, sf. 617)* Bediüzzaman, kendisine ve Risale-i Nur'a Hz. Mehdi isminin verilmesinin bir **"karıştırma"** olacağını belirtmekle yetinmemekte, cümlesinin devamında bunun bir **"sehiv"** yani **"hata"**olacağını da ayrıca vurgulamaktadır. Bu son derece açık bir ifadedir. Eğer Bediüzzaman kendisine ve Risale-i Nur'un şahsı manevisine yapılan Mehdilik iddialarında herhangi bir doğruluk payı görseydi, kuşkusuz ki bunu bir **"hata"** olarak nitelendirmezdi. Açıkça bu iddiaların yerinde olduğunu ifade eden sözler kullanırdı. Bunun hata olduğunu belirtmiş olması, Bediüzzaman'ın bu konudaki kanaatini çok açık ve hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır. Bediüzzaman Risale-i Nur'un ya da kendisinin Hz. Mehdi olabileceği görüşünü kabul etmemektedir.

Hattâ, **"HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER** (uyar), **TABİ OLUR."** diye rivayeti **BU İTTİFAKA** (birleşmeye) **VE HAKİKAT-I KUR'ANİYE'NİN METBUİYETİNE VE HAKİMİYETİNE** (Kuran hakikatlerine uyulmasına ve tabi olunmasına) **İŞARET EDER**. *(Şualar, s. 493)*

Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şerifinde Hz. İsa'nın, Hz. Mehdi'nin arkasında namaz kılacağını bildirmiştir:

İmamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytü'l Makdis'e sığınırlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği bir sırada, bir de bakarlar ki, Meryem oğlu İsa sabah vaktinde inmiştir. Mehdi, Hz. İsa'yı öne geçirmek için arkaya çekilir. Hz. İsa onun omuzlarına elini koyar ve ona der ki, "Geç öne namazı kıldır. Zira kamet (farz namazı kılmak için okunan ezan; namaza başlama işareti) senin için getirilmiştir."... *(Ebu Rafi'den rivayet edilmiştir; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 495-496)*

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in bu hadisine dikkat çekmekte, bu olayın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin çıkışlarının önemli alametlerinden biri olduğunu hatırlatmaktadır. Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. İsa ve Hz. Mehdi döneminde Allah'ın izniyle, İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olacağını ifade etmektedir. Bu hakimiyete, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ittifakıyla yürütülecek büyük fikri mücadelenin vesile olacağını belirtmektedir.

Bediüzzaman bu sözünde Peygamberimiz (sav)'in sahih hadisleri doğrultusunda **"HZ. İSA'NIN, HZ. MEHDİ İLE BİRLİKTE NAMAZ KILACAĞINI"** belirtmiştir. Namaz, Rabbimiz'in insanlar için farz kıldığı bir ibadettir. Şahsı manevilerin birlikte namaz kılması, namazda imamlık yapmaları mümkün değildir. Bediüzzaman da bu gerçeğin kuşkusuz ki çok iyi bilincindedir ve bu sözleriyle, Hz. İsa'nın ve Hz. Mehdi'nin **"BİRER ŞAHIS"** olarak ortaya çıkacaklarını haber vermektedir. Hz. İsa, yeryüzüne önceki gelişinde namaz ibadetini yerine getirdiği gibi ikinci kez gelişinde de Allah'ın izniyle bu ibadetine devam edecektir. Kuran'da bu konu şöyle bildirilmektedir:

(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve HAYAT SÜRDÜĞÜM MÜDDETÇE, BANA NAMAZI VE ZEKATI VASİYET (EMR) ETTİ." (Meryem Suresi, 30-31)

Ahir zamanda Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin mübarek şahısları ortaya çıkacak, Hz. İsa, Hz. Mehdi'nin imamlığında namaz kılacak, bu iki mübarek zatın yapacakları büyük fikri mücadele neticesinde İslam ahlakı yeryüzüne hakim olacaktır. Bediüzzaman pek çok sahih hadiste yer alan bu konuyu hatırlatarak, Hz. İsa ile Hz. Mehdi'nin geldiklerinde karşılıklı diyalog içerisinde olacaklarını bildirmektedir. Bunun için her iki kutlu şahsın da aynı dönemde ortaya çıkmaları ve biraraya gelmeleri gerekmektedir. Ancak Bediüzzaman hayattayken böyle bir olay gerçekleşmiş değildir. Hz. İsa'nın gelişi ve Hz. Mehdi'yle birlikte namaz kılmaları tüm dünya Müslümanları tarafından beklenmektedir.

Bediüzzaman, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması için ittifak edeceklerini bildirmiştir. İki dinin birleşmesinin İslamiyet üzerine olacağını hadislerle açıklayan Bediüzzaman, Kuran'ın tabi olunan kitap olacağını, onun hükümlerinin geçerli ve hakim olacağını bildirmiştir. Bu ittifak ve bu büyük gelişmeler henüz gerçekleşmemiştir ve bu tarihi olay da tüm dünya Müslümanları tarafından

büyük bir heyecanla beklenmektedir. Bediüzzaman, kendisi hayatta iken gerçekleşmemiş olan bu olayların, Hz. Mehdi'nin önemli özelliklerinden olduğunu belirterek, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir zamanda geleceğini ifade etmiştir.

"O kadar kuvvetlidir ve devam eder; **YALNIZ HAZRET-İ İSA (A.S.) ONU YOK EDEBİLİR, BAŞKA ÇARE OLAMAZ** rivayet edilmiş. Yani, **ONUN MESLEĞİNİ VE YIRTICI REJİMİNİ BOZACAK, YOK EDECEK;** ancak **SEMAVÎ VE ULVÎ, HALİS** (vahye dayalı ve yüce, katıksız) **BİR DİN İSEVÎLERDE ZUHUR EDECEK** (ortaya çıkacak) **VE HAKİKAT-İ KUR'ANİYEYE** (Kuran'ın hakikatlerine) **İKTİDA** (tabi olan) **VE İTTİHAD EDEN** (İslamiyet ile birleşen) **BU İSEVİ DİNİDİR Kİ, HAZRET-İ İSA (AS)'IN NÜZULÜ İLE** (yeryüzüne inişiyle) **O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR, YOK OLUR...** *(Şualar, s. 581)*

Bediüzzaman bu sözünde Deccal'in fitnesini ancak Hz. İsa'nın etkisiz hale getirebileceğine işaret eden bir hadise dikkat çekmiştir. Deccal'in inkara dayalı düzenini, saldırgan rejimini ortadan kaldıracak, "dinsizliği insanlar arasında yaymak ve mukaddesatı bozmak" olarak tarif edilen mesleğini bozacak olan kimselerin, Hz. İsa ve ona tabi olan samimi İseviler olduğunu belirtmiştir. Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle Mesih Deccal'in dinsiz mesleği yok olup etkisiz hale gelecektir:

Bediüzzaman bu sözleriyle, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Deccal'i fikren etkisiz hale getirip, onun fitnesini dünya üzerinden kaldırabilecek kişinin yalnızca Hz. İsa olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman burada kullandığı **"ONU"** kelimesiyle, Deccal'in **"BİR ŞAHIS"** olduğunu dile getirmiştir. Bediüzzaman'a göre, bu şahsın inkara dayalı çabasını durduracak olan kişi ise yine **"BİR ŞAHIS OLAN HZ. İSA"**dır. Bediüzzaman'ın bu sözleri son derece açıktır. Bediüzzaman, Deccal'i etkisiz hale getirebilecek tek şahsın Hz. İsa olduğunu açıkça belirtmiş ve tüm inananları bu değerli zatın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle müjdelemiştir.

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in fitnesinin tüm yeryüzünde büyük bir bozgunculuğa neden olacağına dikkat çekmektedir. Bu fitnenin tam anlamıyla ortadan kaldırılmasının ise Hz. İsa vesilesiyle olacağını bildirmektedir. Bediüzzaman, Mesih Deccal'in mesleğinin dinsizliği tüm yeryüzüne yaymak ve dinsizlikten dayanak bulan felaketler oluşturmak olduğunu belirtmektedir. Yeniden yeryüzüne döndüğünde Hz. İsa'nın, Deccal'in neden olduğu felaket ve kötülükleri engelleyeceğini, onun mesleğini etkisiz hale getireceğini ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını müjdelemektedir.

Hz. İsa Allah'ın mübarek bir elçisidir. Tüm peygamberler gibi, o da insanları bir ve tek olarak Allah'a iman etmeye, Allah'ın emrettiği din ahlakını yaşamaya davet etmiştir. Ancak Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesinin ardından, Hıristiyanlık inancında dejenerasyon oluşmuş, Hıristiyanlar Hz. İsa'nın kendilerine tebliğ ettiği hak dinden uzaklaşmışlardır. Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne geldiğinde, Hıristiyanlığı tahrif olmuş yönlerinden arındıracak, yeniden hak haline döndürecektir. Bediüzzaman da **"HALİS BİR DİN İSEVİLERDE ORTAYA ÇIKACAK"** sözleriyle bu gerçeğe dikkat çekmektedir. Bediüzzaman Hıristiyanlığın Kuran'a tabi olarak İslamiyet ile

birleşeceğini bildirmiş ve tüm bu gelişmelerin Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişinin alametlerinden olacağını hatırlatmıştır. Bediüzzaman'ın müjdelediği bu gelişmeler henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da yaşadığı dönemde bu konuya dikkat çekerek, hem Hz. İsa'nın ileri bir tarihteki gelişini müjdelemiş, hem de Hz. İsa ile aynı dönemde yaşayacak olan Hz. Mehdi'nin çıkışının da kendisinin döneminde henüz gerçekleşmemiş olduğunu vurgulamıştır.

Bediüzzaman, Kuran ayetlerinde yer alan işaretlere ve hadislerde verilen bilgilere dayanarak, Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden geleceğini söylemektedir. Bediüzzaman burada kullandığı **"NÜZUL"** kelimesiyle, Hz. İsa'nın "bir mana, bir ruh ya da temsili bir şahıs" değil, Allah'ın bir mucizesi olarak insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne gelecek **"BİR ŞAHIS"** olduğunu açıklamaktadır. Bediüzzaman, Deccal'in inkara dayalı çabalarının da, Hz. İsa'nın **"NÜZULÜ"** yani **"BİR ŞAHIS OLARAK YERYÜZÜNE GELİŞİ"**nin ardından son bulacağını ifade etmektedir.

"BÜYÜK MEHDİ"NİN DÖRT EHEMMİYETLİ VAZİFESİNİN VE DAHA EVVEL GELİP GEÇEN KÜÇÜK MEHDİLER "BÜYÜK MEHDİ"NİN BİR KISIM VAZİFELERİNİ BİR CİHETTE (bir açıdan) **İCRA ETTİKLERİNİ** (yerine getirdiklerini) ve **ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ (A.S.M.)** (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) **VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ** (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) **VE SÜNNETİ AHMEDİYEYİ (A.S.M.)** (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **İHYA İLE** (yeniden canlandırma ile), **İLAN VE İCRA İLE** (herkese duyurarak ve uygulayarak) **BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ** (yüce adaletini) **VE HAKKANİYETİNİ** (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) **DÜNYAYA GÖSTERMELERİ** gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır (gereğidir). *(Şualar, s. 456)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin İslam ahlakını yeniden yaşanır hale getireceğini, Peygamberimiz (sav)'in sünnetiyle hareket edeceğini, üstün bir adalet anlayışı olacağını anlatmaktadır:

Bediüzzaman yukarıda yer alan sözlerinde, iki ayrı tür Mehdi olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birini **"küçük Mehdiler"** olarak adlandırmış, diğerinin ise ahir zamanda gelecek olan **"BÜYÜK MEHDİ"** olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman **"BÜYÜK MEHDİ"**nin çok açıkça görülen ve taklit edilmesi mümkün olmayan bazı alametleri olduğunu belirtmiştir. Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılması ve İslam ahlakının tüm dünyada hakim olması, tüm Müslümanlar arasında İslam birliğinin oluşturulması, Hıristiyanlarla Müslümanların ittifakının sağlanması, Hz. Mehdi'nin reddedilmesi mümkün olmayan alametleridir. Bediüzzaman, "küçük Mehdi" olarak bahsettiği, önceki asırlarda gelen Müslüman şahısların Hz. Mehdi'nin yapacağı hizmetlerden bazılarını bir açıdan yerine getirdiklerini, ancak hiçbirinin bu görevlerin hepsini birarada yerine getiremediklerini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle, ahir zamanda gelmesi beklenen "Büyük Mehdi"nin,

geçmişte gönderilen Müslüman şahıslarla karıştırılmaması gerektiğini; **"Büyük Mehdi"nin ancak sayılan tüm görevlerini birarada gerçekleştirmesiyle tanınacağını"** hatırlatmıştır. Peygamberimiz (sav)'in sünnetinin yeniden canlandırılarak İslam ahlakının tüm dünyaya hakim kılınması, İslam birliğinin oluşturulması, Hıristiyan ve Müslüman ittifakının sağlanması ne Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde ne de ondan önceki devirlerde gerçekleştirilmemiş olaylardır. Bediüzzaman da bu gerçeğe dikkat çekerek Hz. Mehdi'nin kendisinden ilerideki bir tarihte geleceğini ve bu mübarek insanın, geçmişte İslam'a hizmet eden diğer Müslüman şahıslardan bu alametleriyle ayırt edilebileceğini belirtmiştir.

Bunun yanında Bediüzzaman bu açıklamalarıyla **"Hz. Mehdi'nin BİR ŞAHIS olduğunu"** da bir kez daha vurgulamıştır. Ahir zamanın "Büyük Mehdi"sinden önce gelen tüm İslam büyükleri, müceddidler ve Bediüzzaman'ın "küçük Mehdi" olarak adlandırdığı kimseler hep birer şahıs olmuşlardır. Bediüzzaman, Allah'ın bu adetullahının ahir zamanda da değişmeyeceğine ve **"BÜYÜK MEHDİ"**nin de yine **"BİR ŞAHIS"** olacağına dikkat çekmektedir.

Bediüzzaman **"ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ VE SÜNNETİ AHMEDİYEYİ (A.S.M.)"** sözleriyle, pek çok hadiste de bildirildiği gibi, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda Peygamber Efendimiz (sav)'in sünneti ile amel edeceğini ve dini, bidatlardan arındıracağını ve İslam dinini özüne döndüreceğini belirtmektedir. Peygamberimiz (sav)'in bu konuyu bildiren hadislerinden bazıları şöyledir:

Hz. Mehdi hiçbir bidatı bırakmayacak. *(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)*

Mehdi kaldırmadık bidat bırakmayacaktır. Ahir zamanda aynı Peygamber (sav) gibi dinin icablarını yerine getirecektir. *(Kıyamet Alametleri, s. 163)*

Hz. Mehdi İslam dinini, Asr-ı Saadet olarak adlandırılan Peygamberimiz (sav)'in döneminde yaşanan ve Kuran'da bildirilen şekline döndürecektir. Bu görev İslam tarihinde diğer İslam alimlerine nasip olmamış, bugüne kadar böyle bir durum gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da bu açıklamasıyla, İslam dinini aslına döndürme görevinin ancak Hz. Mehdi'ye nasip olacağını ve bunun Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayacak en önemli alametlerden olduğunu hatırlatmaktadır.

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin izleyeceği yolu anlatmakta, insanları hak dine davet ederken kullanacağı yöntemleri açıklamaktadır:

Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"İHYA"** kelimesinin anlamı**, "YENİDEN CANLANDIRMA"**dır. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi ahir zamanda Kuran'dan uzaklaşmış olan insanların yeniden Kuran ahlakına göre yaşamalarına vesile olacaktır.

"İLAN" kelimesinin anlamı ise, **"HERKESE DUYURMA"**dır. Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, Kuran'ın hakikatlerini ve Kuran ahlakını herkesin görebileceği, ulaşabileceği şekilde duyuracaktır. Kitle iletişim araçlarını ve teknolojiyi

çok iyi kullanacağı anlaşılan Hz. Mehdi, İslam gerçeklerini çok çeşitli ve hikmetli yöntemler kullanarak tüm dünyaya açıkça gösterecek ve ilan edecektir.

"İCRA" kelimesinin anlamı da, **"UYGULAMA"**dır. Bediüzzaman bu sözleriyle de Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakını tüm dünyada hakim edeceğini ve tüm toplumlarda yaşanır hale getireceğini belirtmektedir.

Bediüzzaman'ın burada Hz. Mehdi'nin faaliyetleri hakkında üzerinde durduğu büyük çaplı hizmetler, tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşecek olaylardır. Bediüzzaman bunların hiçbirinin kendisi hayatta iken gerçekleşmemiş olduğuna dikkat çekmekte, ancak bu alemetlerin gerçekleşmesine vesile olan kişinin Hz. Mehdi olabileceğini belirtmektedir.

Bediüzzaman, dikkat çektiği bu önemli konuyla birlikte Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını da vurgulamaktadır. Bediüzzaman, İslam dininin esaslarını, Peygamberimiz (sav)'in sünnetini **"İHYA, İLAN VE İCRA EDECEK BİR ŞAHSIN"** varlığından söz etmektedir. Tüm bu icraatler **"iman, akıl ve vicdan sahibi kutlu BİR ZATIN yerine getirebileceği"** görevlerdir. Dolayısıyla Bediüzzaman bu açıklamalarıyla **"HZ. MEHDİ'NİN BİR ŞAHSI MANEVİ OLAMAYACAĞI"** konusunda da kesin bir delil daha ortaya koymaktadır.

Peygamber Efendimiz (sav)'den rivayet edilen birçok hadiste Hz. Mehdi döneminde yeryüzünün adaletle dolacağı haber verilmektedir:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah, benim Ehli Beytimden (soyumdan) bir zatı gönderecek, yeryüzü zulümle dolduğu gibi ***, o yeryüzünü adaletle dolduracak.*** *(Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

Mehdi bendendir, ***yeryüzü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi onu doğruluk ve adaletle doldurur.*** *(Sünen-i Ebu Davud, 5/93)*

Bu (Emir) de (Hz. Mehdi) insanlar yeryüzünü daha önce zulüm ile doldurdukları gibi, ***yeryüzünü adaletle dolduracaktır.*** *(Sünen-i İbn-i Mace, 10/348)*

Hadislerde belirtilen, bu adalet ve huzur ortamı çok geniş çapta ve çok benzersiz olacaktır. Bediüzzaman da **"KEMAL-İ ADALETİ"** ve **"HAKKANİYETİ"** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin adaletinin en mükemmel şekilde olacağını bildirmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu vasıflarını dile getirerek öncelikle onun bir şahsı manevi olmadığını, **"ADALET YAPABİLECEK, HAK VE DOĞRU YOLU İZLEYEBİLECEK BİR ŞAHIS"** olduğunu ifade etmektedir. Bir şahsı manevinin "adaletli olması ya da hak yoldan ayrılmama vasfını taşıması" söz konusu değildir. Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin ahlakındaki bu **"MÜMİN VASIFLARI"**na dikkat çekerek, bu konuya açıklık kazandırmış ve onun mübarek **"BİR İNSAN"** olduğunu hatırlatmıştır.

Bediüzzaman bu sözlerinin başında ise "Büyük Mehdi"nin **"BAŞKUMANDANLIK"** sıfatına dikkat çekmiştir. Bu, ancak **"BİR İNSAN"**ın sahip olabileceği bir özellik ve bir insanın üstlenebileceği bir görevdir. Çok açıktır ki Bediüzzaman burada bir şahsı manevinin müminlerin başkumandanı olacağından

bahsetmemekte; **“BU GÖREVİ YERİNE GETİREBİLECEK ÖZELLİKLERE SAHİP BİR ŞAHSI”** ifade etmektedir.

Bediüzzaman **“Başkumandanları olan “Büyük Mehdi”nin kemal-i adaletini ve hakkaniyetini DÜNYAYA GÖSTERMELERİ”** sözleriyle burada ayrıca Hz. Mehdi'nin yüce adaletinin, haktan ve doğruluktan ayrılmayışının mükemmelliğine **“BÜTÜN DÜNYANIN ŞAHİT OLACAĞINI”** ifade etmektedir. Tüm insanlar, bu mübarek zatı görüp tanıyacaklar, Allah’ın adil sıfatının yeryüzündeki tecellilerini Hz. Mehdi’de göreceklerdir. Hz. Mehdi'nin büyük fikri mücadelesi neticesinde, belki de tüm dünyada ilk kez zulüm ve kargaşa tamamen bitecek, dünya çapında barış, huzur ve adalet olacaktır. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde gelmediğini, geldiğinde ise Allah’ın bu gelişmelerle onu insanlara tanıtacağını bildirmektedir.

Ayrıca hem iki Deccal’in sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen **RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR** (karıştırılıyor), **BİRİ ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM “BÜYÜK MEHDİ”NİN HALLERİ SABIK MEHDİLERE** (önceki Mehdilere) **İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK** (uygun) **ÇIKMIYOR,** hadis-i müteşabih (birçok anlama gelebilecek hadis) hükmüne geçer. *(Şualar, s. 582)*

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in ahir zamanla ilgili hadislerinde bahsi geçen Deccallerin özelliklerinin ve faaliyetlerinin birbirine benzediğini; bu sebeple birinin diğeri zannedilebildiğini söylemektedir. Ancak bu hadislerde “Büyük Mehdi”ye dair bildirilen özelliklerin, “sabık Mehdiler” olarak bahsettiği, önceki dönemlerde gelmiş olan müceddidlerden çok farklı olduğunu belirtmiştir:

Bediüzzaman **“İLTİBAS OLUYOR (KARIŞTIRILIYOR) BİRİ ÖTEKİ ZANNEDİLİR”** sözleriyle, hadislerde bahsi geçen Deccallerin karıştırılabildiğini hatırlatmıştır. Bediüzzaman ahir zamanda gelecek **“Büyük Mehdi”** ile “sabık Mehdiler” arasında ise böyle bir karıştırmanın söz konusu olamayacağını belirtmiştir. Bunun sebebinin de **“Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde sabık Mehdiler ile ilgili olarak verilen bilgilerin Büyük Mehdi'nin özellikleri ile uyuşmaması”** olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman bu sözleriyle **“BÜYÜK MEHDİ”**nin **“geçmiş zamanlarda gelmemiş olduğunu”**, bu mübarek şahsın**, “Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği tüm özelliklere birden sahip olmasıyla tanınacağını”** dile getirmiştir. Zira bir kişinin Mehdi olabilmesi için Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen özelliklerin tamamını birden üzerinde göstermesi gerekmektedir. Yoksa bazı alametlerin var zannedilmesiyle, o kişinin Mehdi olduğunun düşünülmesi doğru değildir. Hz. Mehdi, Allah'ın izniyle ortaya çıktığı zaman, Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği tüm bu alametleri üzerinde taşıyacaktır. Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği gibi “seyyid”, yani Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacak, İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacak, yeryüzüne benzersiz bir adalet, huzur, bolluk ve bereket getirecektir. Bediüzzaman da

buradaki sözleriyle bu alametlerin farklılığına dikkat çekmiş, bu özelliklerle uyuşmayan şahısların Hz. Mehdi olamayacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman bu konuyu anlatığı sözlerinde bir başka konuyu daha vurgulamış, hadislerde bildirilen Deccallerin, sabık Mehdilerin ve Hz. Mehdi'nin “manevi kişilikler” değil, **“BİRER ŞAHIS”** olduklarını belirten açıklamalar da yapmıştır. Zira **“BİRİ”** ve **“ÖTEKİ”** sözleri burada **“KİŞİ”** ifade eden zamirler olarak kullanılmıştır. Bediüzzaman bu sözleriyle hem **“SABIK MEHDİLERİN”** hem de **“BÜYÜK MEHDİ”**nin **“BİRER ŞAHIS”** olduklarını ifade etmektedir.

Bediüzzaman eserlerinde sabık Mehdilerin, ahir zaman Mehdisi’nin üç büyük görevini yerine getiremedikleri için Büyük Mehdi olamayacaklarını anlatmıştır. Bunun bir diğer sebebinin ise yukarıda da açıklandığı gibi, Büyük Mehdi'nin özelliklerinin Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde sabık Mehdilere dair bildirdiği özelliklere uymaması olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla Hz. Mehdi'nin, ortaya çıktığında bu özelliklere sahip olmasıyla tanınıp teşhis edilebileceğini hatırlatmıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirdiği, Hz. Mehdi'nin ahlakına, fiziksel özelliklerine, soyuna, mücadelesine, yerine getireceği faaliyetlere ait alametler görülmediği takdirde ise, bir kişinin Hz. Mehdi olabileceğinden bahsedilemeyeceğini belirtmiştir. Dolayısıyla da verdiği bu bilgilerle, hadislerde bildirilen müjdelerin henüz gerçekleşmediğine ve Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde gelmiş bir şahıs olmadığına dikkat çekmiştir.

Bediüzzaman bu sözleriyle aynı zamanda Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, **“BİR ŞAHIS”** olarak müminlerin başında bulunup, onlara önderlik edeceğini de açıklamıştır. Şöyle ki:

1- Bediüzzaman, daha önce gelen Mehdilerin birer şahıs olduklarını anlatıp ardından da Büyük Mehdi ile aralarındaki farkı açıklamıştır. Demek ki Büyük Mehdi de **“BİR ŞAHIS”**tır.

2- Önceki Mehdiler belirtilen görevleri yerine getirememişlerdir. Ama bu görevleri Büyük Mehdi yerine getirecektir. Bu görevlerin yapılabilmesi ise, bir şahsın var olmasını gerektirmektedir. Demek ki Büyük Mehdi de **“BİR ŞAHIS”** olacaktır.

3- Büyük Mehdi, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde tarif ettiği sabık Mehdi'lere dair özelliklere uymamaktadır. Büyük Mehdi, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde müjdelediği ahir zaman Mehdisi’nin özelliklerini taşıyacaktır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı fiziksel özellikleriyle, ahlakıyla tarif edilen bir şahıs olduğu yüzyıllardır tüm İslam alimleri tarafından bilinen bir gerçektir. Bediüzzaman da burada Büyük Mehdi'nin, hadislerde anlatılan sabık Mehdilerden bu farkına dikkat çekerek, yine **“BİR ŞAHIS”**tan bahsettiğini ifade etmiştir.

Bu açıklamalarda bahsi geçen “sabık Mehdilerin” birer şahıs oldukları kabullenilirken, Bediüzzaman'ın aynı açıklamalarında yine bir şahıs olacağını belirttiği “Büyük Mehdi”nin “bir şahsı manevi” olacağı düşüncesini öne sürmek elbette ki

çelişkilidir. Böyle bir durumda, rivayetlerde belirtilen ahir zaman Mehdisi'nden önce gelen tüm Mehdilerin de birer şahsı manevi olması gerekirdi ki, böyle bir durum olmamıştır. Dolayısıyla da böyle bir yaklaşım son derece yanlış ve mantıksızdır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, Peygamberimiz (sav)'in rivayetlerindeki özelliklere sahip olmasıyla tanınacak olan Büyük Mehdi, ahir zamanda **"BİR ŞAHIS"** olarak ortaya çıkacak ve Allah'ın izniyle Bediüzzaman'ın belirttiği üç görevi birden bizzat yerine getirecektir.

BÜYÜK MEHDİ'NİN ÇOK VAZİFELERİ VAR VE SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI (işleri) **OLDUĞU GİBİ..**. *(Şualar, s. 590)*

Bediüzzaman, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin;

- Siyaset,
- Diyanet,
- Saltanat

alanlarında büyük görevleri olacağını bildirmekte, ancak bu görevlerin hepsini birden tam olarak yerine getiren kişinin Hz. Mehdi olabileceğini ifade etmektedir:

Bediüzzaman "Büyük Mehdi"nin, sabık Mehdiler olarak adlandırdığı kişilerden en önemli farklarından birinin, onun yerine getireceği "büyük görevler" olduğunu bildirmiştir. Bediüzzaman **"ÇOK VAZİFELERİ VAR"** diyerek, yerine getireceği bu görevlerin Hz. Mehdi'yi insanlara tanıtacak önemli bir alamet olduğunu vurgulamaktadır. Bediüzzaman, bu görevlerin tamamı birden yerine getirilmediği takdirde ise, bir kimsenin Hz. Mehdi olmasının söz konusu olamayacağını hatırlatmaktadır.

Bediüzzaman bu sözlerinde **"ÇOK VAZİFELERİ VAR"** dediği Hz. Mehdi'nin bu görevlerinin neler olduğunu açıklamaktadır. Hz. Mehdi'nin, **"SİYASET MEHDİSİ, SALTANAT MEHDİSİ ve DİYANET MEHDİSİ olarak bu üç özelliğe birden sahip olacağını ve bu üç alanda birden Mehdilik yapacağını"** söylemektedir. Dikkat edilirse Bediüzzaman bu görevleri "üç ayrı kişi"nin yerine getireceğinden bahsetmemiştir. Tam tersine Hz. Mehdi'nin bu **"ÜÇ KONUDA BİRDEN"** müminlerin önderliğini üstleneceğini belirtmiştir. Bu sözleriyle ayrıca, "Mehdiliği üçe bölmenin, tek bir tanesinin Mehdilik için yeterli olacağını söylemenin" yanlışlığını ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle, Hz. Mehdi'nin imkanlarının çok geniş olacağını ve bu görevlerin tam yapılmasının bu üç alanda birden güç sahibi olunmasıyla gerçekleştirileceğini açıklamaktadır. **"ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ"** sözleriyle ise, Hz. Mehdi'nin bu **"faaliyetlerinin ve etki alanının çapının genişliğini"** belirtmektedir. Bediüzzaman yaşadığı süre içerisinde çok büyük bir iman hizmeti yürütmüş ancak bu üç alanda birden imkan ve yetkilere sahip olmamıştır. Aksine kendisi ömrünü esaret, maddi sıkıntılar ve zorluklar altında geçirmiştir. Çeşitli

haksızlıklara uğramış, eziyetlere tabi tutulmuş, yaşamının büyük bölümünü hapis ve sürgün gibi şartlar altında sürdürmüştür. Kuşkusuz ki eğer Bediüzzaman Mehdi olsa ve diyanet, saltanat ve siyaset alanlarındaki üç görevi yerine getirmiş olsaydı, böyle bir durum söz konusu olmazdı. Dolayısıyla Bediüzzaman, Hz. Mehdi hakkında verdiği bu bilgi ile, kendisinin Hz. Mehdi olamayacağını bizzat kendi sözleriyle bir kez daha delillendirmiştir.

Bediüzzaman bu sözleriyle ayrıca Hz. Mehdi'nin **"lider vasıflarını taşıyan üstün BİR ŞAHIS"** olduğuna bir kez daha dikkat çekmiştir. Bediüzzaman'ın saydığı görevlerin her biri ancak **"BİR İNSAN"**ın üstlenebileceği sorumluluklardır. **"MEHDİ"** kelimesi, **"HİDAYET BULAN VE HİDAYETE YÖNELTEN"** anlamındadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin **"DİYANET", "SİYASET"** ve **"SALTANAT"** aleminde bu **"MEHDİLİK VASFINI"** taşıyarak büyük sorumluluklar üstleneceğini belirtmektedir. Bir şahsı manevinin diyanet, siyaset ve saltanat konularında yetki sahibi olması; bu alanlarda insanların sorumluluklarını üstlenerek adalet sağlaması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Tüm bu sorumlulukların yerine getirilmesi Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, **"HİDAYET BULMUŞ BİR İNSANIN"**, **"iman, akıl ve vicdan kullanarak yerine getirebileceği görevler"**dir. Bediüzzaman da sözleriyle bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olamayacağını ifade etmiştir.

O İLERİDE GELECEK ACİB (şaşılan, hayret uyandıran, benzeri görülmeyen) **ŞAHSIN** bir **HİZMETKARI** ve **ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDARI** (yardımcı kuvveti) ve **O BÜYÜK KUMANDANIN PİŞDAR BİR NEFERİ** (önden giden bir askeri) olduğumu zannediyorum. *(Barla Lahikası, s. 162)*

Bediüzzaman bu sözünde, kendisini Hz. Mehdi'nin bir tür "öncüsü" olarak nitelendirmiş ve Hz. Mehdi'nin "kendisinden sonra geleceğini" açıklamıştır:

Bediüzzaman bu ifadesinde Hz. Mehdi için**,** "**İLERİDE GELECEK**" sözlerini kullanmıştır. Bediüzzaman "gelmiş" veya "geldi" gibi kendi dönemini ve öncesini kasteden ifadelere yer vermemiştir; **"ileride gelecek"** diyerek Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı dönemden sonra geleceğini açıklamıştır. **"İLERİDE"** kelimesinin gelecek bir zamanı ifade etttiği son derece açıktır ve Bediüzzaman'ın bu konudaki düşüncesini hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman **"ŞAHIS"** kelimesini kullanmakta, belli bir kişiden bahsetmektedir. Bediüzzaman bu sözüyle bir topluluktan veya şahsı maneviden söz etmemektedir. Eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin şahsı manevi olarak geleceğini düşünüyor olsaydı, -hayatı boyunca gerçekleri ifade etmekten asla kaçınmamış büyük bir alim olarak- bunu da açıkça ifade ederdi. Ancak Bediüzzaman, burada ve daha birçok ifadesinde olduğu gibi, Hz. Mehdi'nin kutlu zatından bahsetmektedir. Hz. Mehdi'nin ahir zamanda **"BİR ŞAHIS"** olarak geleceğini açıkça söylemekte ve bunu, aksi bir yönde tevil edilemeyecek kadar çok sayıda sözüyle defalarca teyit etmektedir.

Bediüzzaman burada ayrıca şahıs kelimesini nitelendirmek için tekil bir ifade kullanmıştır. Demek ki Bediüzzaman **"TEK BİR ŞAHIS"**tan bahsetmektedir, "iki veya

üç şahıstan” değil. Bediüzzaman'ın bu sözleri, Hz. Mehdi'nin bir grup ya da bir topluluk olabileceği düşüncesini tümüyle geçersiz kılmaktadır.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman **“bir şahıs”** olduğunu ifade ettiği Hz. Mehdi'nin önemli bir özelliğini de vurgulamıştır. Hz. Mehdi'nin **“ACİB BİR ŞAHIS”** olduğunu ifade etmiştir. **“Acib”** kelimesi, **“hayret veren, şaşırtıcı, benzeri görülmeyen”** anlamındadır. Hadislerde Hz. Mehdi'nin çok büyük bir fikri mücadelesi olacağı, yaptığı işlerin dünya çapında etki göstereceği bildirilmektedir. Bediüzzaman da, Hz. Mehdi'den **"ACİB"** ifadesiyle bahsetmekte, bu mübarek zatın daha önce **“BENZERİ GÖRÜLMEMİŞ BİR KİŞİ”** olacağına dikkat çekmektedir.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde Hz. Mehdi'nin kullandığı yöntemlerin ve mücadele şeklinin alışılmışın dışında olacağı bildirilmiştir. Bu bilgilere göre Hz. Mehdi çok etkili yöntemler kullanacak, her konuda başarılı sonuçlar elde edecektir. Bu başarısına karşılık, kendisine çok yoğun saldırılar olmasına rağmen bunlardan hiç etkilenmeyecektir. Bediüzzaman da bu sözüyle Hz. Mehdi'nin herkesin anlayamayacağı vehbi (çalışmakla kazanılmayıp Allah'ın lütfuyla olan) ilimlere de vakıf bir şahıs olacağını ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu sözünden anlaşıldığı üzere, Hz. Mehdi döneminde hayret verici olaylar da yaşanacaktır. Hadislerde bildirildiğine ve İslam alimlerinin ifadelerine göre, olağanüstü doğa olayları, beklenmedik siyasi değişimler, teknolojinin hızla gelişmesi, dünya çapında tebliğ yapılması benzeri görülmemiş bir dönem olacağını anlatmaktadır. Hz. Mehdi her an Allah’ın yakın takibine ve yardımına mazhar olacaktır. Bu nedenle, Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, iman gözüyle bakmayanların şaşıracağı, kolay kolay açıklayamayacağı harikalıkta başarılara vesile olacaktır.

Bediüzzaman bu sözüyle kendi yaptığı çalışmaların, Hz. Mehdi'ye zemin hazırlayacağını ifade etmekte, kendisini bu mübarek zatın **"HİZMETKARI"** olarak nitelendirmektedir. Kuşkusuz ki bu son derece kesin bir açıklamadır. Eğer Bediüzzaman’ın, kendisinin Hz. Mehdi olduğu yönünde bir kanaati olsaydı, kendisini **“Hz. Mehdi'nin hizmetkarı”** olarak nitelendirmezdi. Çünkü “bir kişinin aynı anda hem Hz. Mehdi hem de onun hizmetkarı olabilmesi” mümkün değildir. Dolayısıyla bu ifade açıkça ortaya koymaktadır ki Bediüzzaman burada çok açık bir şekilde Hz. Mehdi olmadığını belirtmişti

Bediüzzaman burada **“ONA YER HAZIR EDECEK”** ifadesini kullanarak, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonra gelecek bir kimse olduğunu bir kez daha açıklamıştır. Bilindiği gibi **“hazırlık”** bir şeyin öncesinde yapılan bir eylemdir. Halihazırda mevcut olan, hazır bulunan bir şey için hazırlık yapılması söz konusu değildir. Bediüzzaman da burada kendisinin **“Hz. Mehdi'nin gelişinden önce böyle bir hazırlık içerisinde olduğunu”** ifade etmektedir. Bu da Hz. Mehdi'nin, Bediüzzaman’ın yaşadığı dönemde henüz ortaya çıkmamış olduğunu, bu dönemin bir “hazırlık devresi” olduğunu göstermektedir.

Hadislerde yer alan tariflere ve Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre, ahir zaman mücadelesi çok kapsamlı bir fikri mücadele olacaktır. Bu fikri mücadelede Hz. Mehdi döneminde yaşayan salih müminler görev aldığı gibi, kendisinden önce gelip ona yer hazırlayacak yardımcıları, dostları da olacaktır. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu gerçeğe işaret etmektedir. Büyük İslam alimi, kıymetli hizmetleri ile ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'ye ortam hazırladığını dile getirmektedir. Fikri mücadelesinin, hizmetlerinin, eserlerinin Hz. Mehdi'nin çalışmalarına fayda sağlayacağını ve bunların Hz. Mehdi tarafından kaynak olarak kullanılacağını ifade etmektedir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla, kendisinin ahir zamanın beklenen Mehdi'si olmadığını bir kez daha bizzat kendi sözleriyle ifade etmektedir.

Bediüzzaman bu sözleriyle ayrıca kendi konumunu da çok açık bir şekilde tanımlamıştır. Yukarıda da ifade edildiği gibi, bir insanın aynı anda **hem "Hz. Mehdi olması"** hem de ona **"yer hazır edecek bir kimse"** olabilmesi söz konusu değildir. Çünkü yer hazır edecek olan kişi, o kişiyle eşzamanlı olarak bu görevi yapmamaktadır. Onun görevi olayın öncesindedir; gelecek olan kişi yani Hz. Mehdi ise bu yer hazır edildikten sonra yani ileriki bir zamanda görevine başlayacaktır.

"DÜMDAR" kelimesi **"yardımcı kuvvet"** anlamına gelmektedir. Bediüzzaman, bu sözüyle kendisini, asıl mücadeleyi yürüten zata imkan hazırlayan yardımcı kuvvetlere benzetmiştir. Bu şekilde kendisinden sonra gelecek olan ve yapacağı büyük fikri mücadele ile İslam ahlakının getirdiği tüm güzellikleri yeryüzüne hakim edecek olan Hz. Mehdi'nin bir yardımcısı olduğunu ifade etmektedir. Eğer Bediüzzaman kendisinin Hz. Mehdi olduğunu düşünseydi kuşkusuz ki burada kendisini **"Hz. Mehdi'nin yardımcısı"** olarak tanımlamazdı. Çünkü **"Hz. Mehdi'nin ve yardımcısının"**, **"birbirinden farklı, iki ayrı kişi"** olduğu çok açıktır. Eğer Bediüzzaman "yardımcısıyım" diyorsa, bu onun Hz. Mehdi olmadığını belirttiği çok açık bir ifadedir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'den bahsederken **"O BÜYÜK KUMANDAN"** sözlerini kullanarak Hz. Mehdi'nin **"kumandanlık vasfına"** da dikkat çekmektedir. Bir şahsı manevinin kumandanlık sıfatı taşımasının söz konusu olamayacağı çok açıktır. Bediüzzaman burada çok açık bir şekilde Hz. Mehdi'nin bu görevi yerine getirecek **"BİR ŞAHIS"** olduğunu ifade etmektedir.

Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"PİŞDAR BİR NEFER"** ifadesi, **"ÖNDEN GİDEN ASKER"** anlamını taşımaktadır. Bediüzzaman bu sözüyle kendisini önden giden öncü kuvvetlere benzetirken, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonra geleceğini bir kez daha vurgulamıştır. Eğer Bediüzzaman kendisinin Hz. Mehdi olduğunu belirtmek isteseydi, kuşkusuz ki böyle bir ifade kullanmazdı. Çünkü bu ifade aksi yönde öne sürülebilecek tüm iddiaları geçersiz kılmakta ve konuya kesin bir açıklık kazandırmaktadır. Bediüzzaman **"kendisini ÖNDEN GİDEN"** bir kişi olarak nitelendirmekle; **"Hz. Mehdi'nin ise kendisinden SONRA GELEN"** bir kimse olduğunu netleştirmektedir.

Bediüzzaman burada ayrıca **“BİR NEFER”** yani asker kelimesini kullanarak, kendisinin Hz. Mehdi değil, onun bir yardımcısı ve ona hizmet eden bir görevli olduğunu bir kez daha ifade etmektedir. Bediüzzamanın kendisini bir **"HİZMETKARI, ÖNCÜSÜ"** olarak vasıflandırdığı ve bu kadar övgüyle, saygıyla bahsettiği Hz. Mehdi, tüm İslam alemi tarafından asırlardır beklenmektedir. Bediüzzaman da bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda, Allah'ın izniyle, muhakkak ortaya çıkacağını müminlere müjdelemektedir.

MEHDİYET, GİZLENMESİ DEĞİL; MÜJDELENMESİ GEREKEN BİR KONUDUR

Hz. Mehdi'den bahsedilmesi, Hz. Mehdi'nin çıkış alametlerindendir

Hicri 13. yüzyılın müceddidi Bediüzzaman eserlerinde, Hz. Mehdi'nin gelişi ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılması konusunda tüm Müslümanlara yol gösterici nitelikte önemli açıklamalarda bulunmuştur. Ancak kimi çevreler tarafından, Bediüzzaman'ın eserlerinde geniş yer verdiği **"Mehdiyet konusundan aleni şekilde bahsedilmesinin pek çok açıdan yanlış ve sakıncalı olacağı"** dile getirilmektedir.

Oysa ki **"Mehdiyet meselesi gizlenmesi, örtbas edilmesi değil; müjdelenmesi gereken bir konudur"**. Hz. Mehdi'nin gelişi bizzat Peygamberimiz (sav) tarafından müjdelenmiştir ve Peygamberimiz (sav)'in bu konuda mütevatir olarak kabul edilen çok sayıda hadisi vardır. Peygamberimiz (sav) bir hadisinde *"**<u>HZ. MEHDİ İLE MÜJDELENİN</u>**. O Kureyş'ten ve Ehl-i Beyt'imden bir kişidir." (Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Ahir zaman, s.13)* sözleriyle, bu konunun Müslümanlar için bir müjde olduğunu bildirmiştir. Bir başka hadisinde ise Peygamberimiz (sav) *"**Mehdi zuhur eder, <u>HERKES SADECE O'NDAN KONUŞUR</u>, O'nun sevgisini içer ve <u>O'NDAN BAŞKA BİR ŞEYDEN BAHSETMEZLER</u>**." (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 33)* sözleriyle Hz. Mehdi'nin ortaya çıkacağı dönemde herkesin bu mübarek şahıstan bahsedeceğini haber vermiştir. Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği bu hadisler günümüzde gerçekleşmeye başlamıştır ve herkes Hz. Mehdi'den bahsetmektedir.

Bediüzzaman da eserlerinde bu konuya geniş yer vermiş, yüzlerce sayfa boyunca bu konuyu detaylarıyla birlikte açıklamıştır. Çok açıktır ki eğer bu konunu gizlenmesi gerektiğini ya da okunmasının gereksiz olduğunu düşünseydi, bu husustaki açıklamalarını risalelere koymazdı. Nitekim sakıncalı bir konu olduğunda Bediüzzaman eserlerinde bunun **"mahrem"** olduğunu ve yayınlanmaması gerektiği için risalelere konmadığını çeşitli yerlerde ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu açıklamalarından biri şöyledir:

Risaleler ise, o gibi risalelere mahrem demişiz... neşrini men'etmişiz... *(Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaları, s.187)*

Bediüzzaman'ın da söylediği gibi, gizli olan yayınlanmaz. Ancak Mehdiyet konusunda bunun tam tersi bir durum söz konusudur. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin gelişini yüzlerce sayfa boyunca açıklayarak bu konuya aleniyet getirmiş ve bunun gizlenecek bir mesele olmadığını açıkça ifade etmiştir. Nitekim yıllardır risalelerin

milyonlarca insan tarafından okunuyor olması da bu konunun gizli değil, aleniyete dökülmüş bir konu olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Ancak Bediüzzaman'ın bu konuya bakış açısı son derece açık olduğu halde, bu yanlış düşünce, Bediüzzaman'ın sözlerine birtakım yanlış anlamlar yüklenerek desteklenmeye çalışılmaktadır. Bu amaçla öne sürülen ve yanlış yorumlanan Bediüzzaman'ın sözlerinden biri şöyledir:

Kardeşlerimin ikinci iltibası (yanlışlığı): **Fâni** (geçici) **ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bâzı cihetlerle** (yönleriyle) **birinci vazifede pişdarlık** (öncülük) **eden Nur Şâkirdlerinin** (talebelerinin) **şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas** (yanlışlık, karıştırma) **da Risale-i Nurun hakikî ihlâsına ve hiçbir şey'e, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette** (yönden) **zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de** (siyaset ehlini de) **evhama** (kuruntuya, vehime, olmayan bir şeyi olur zannı ile endişeye) **düşürüp Risale-i Nur'un neşrine** (yayınlanmasına, dağıtılmasına, duyurulmasına) **zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevi zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâki** (ebedi) **hakikatlar, fâni** (geçici) **ve âciz ve sukut edebilir** (kusur işleyebilen) **şahsiyetlere bina edilmez. Elhâsıl** (netice olarak)**: O gelecek zâtın ismini vermek, üç vazifesi birden hâtıra geliyor, yanlış olur. Hem hiçbir şey'e âlet olmayan Nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn** (ilmi irfanı az olan müminlerin) **nazarında hakikatların kuvveti bir derece noksanlaşır, yakîniyet-i bürhaniye** (yakin derecesinde bilinenen, red ve inkar için itiraz kabul edilemeyecek surette gerçekleri ispat eden kesin delil) **dahi kazâyâ-yı makbûledeki** (kabule mazhar olmuş hüküm ve iddia, itimad edilir zatların söyledikleri ve bu itimada binaen kabul edilen) **zann-ı galibe inkılâb eder** (hakikate yakın kuvvetli kanaate dönüşür)**, daha muannid dalâlete** (inatçı delile, işarete) **ve mütemerrid zındıkaya** (inatçı, dikbaşlı, kibirli dinsizliğe) **tam galebesi** (galibiyeti, üstünlüğü)**, mütehayyir** (şaşkınlık içerisindeki) **ehl-i îmanda görünmemeye başlar; ehl-i siyaset evhama** (kuruntu ve endişeye) **ve bir kısım hocalar itiraza başlar**. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip** (uygun) **görülmüyor. Belki müceddiddir, onun pişdarıdır** (öncüsüdür)**, denilebilir**. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.10)*

Bediüzzaman'ın bu sözünde anlattığı gerçekler çarpıtılmakta ve "Hz. Mehdi meselesinden alenen bahsedilmesinin son derece zararlı olacağını söylediği" öne sürülmektedir. Oysa ki bu düşünce tümüyle yanlış bir yoruma dayanmaktadır. Zira Bediüzzaman bu sözünde anlattıklarını kendi yaşadığı döneme yönelik olarak açıklamıştır. Bediüzzaman talebelerinin kendisine Mehdilik konusunda bir hüsnü zan beslediklerini ancak bunun, **"karıştırmadan kaynaklanan bir yanlışlık olduğunu"** dile getirmektedir. Bu sebeple de **kendisi için, "bu şekilde söylemeyin; böyle bir Mehdilik iddiasında bulunmayın"** demektedir. Ancak dikkat edilirse Bediüzzaman burada **"Mehdilik konusundan bahsetmenin değil; 'yanlış bir kanaate dayalı olduğu için kendisine yönelik olarak Mehdi iddiasında bulunulmasının'**

sakıncalı ve zararlı olacağından" bahsetmektedir. O dönem için Bediüzzaman'a yönelik böyle yanlış bir düşüncenin gündeme getirilmesinin ihlası zedeleyebileceğini, bazı siyasilerin tedirginliğine neden olabileceğini, Risale-i Nur'un neşredilmesine zarar verebileceğini ve Risale-i Nur'un inkar edenlere karşı elde edeceği galibiyetinin yarım kalacağını hatırlatmaktadır. Bediüzzaman böyle yanlış bir hüsnü zanda bulunulmasının Mehdiyet konusunda yanlış bir "zannı galip" (gerçeğe yakın kuvvetli kanaat) oluşmasına ve böylece iman ehlinin yanlış yönlendirilmesine neden olacağını; bu şaşkınlık sonucunda da bunun, Müslümanların gerçek Hz. Mehdi'yi fark etmelerine engel olabileceğini söylemektedir.

Bediüzzaman ayrıca burada kullandığı ifadelerle, kendisinin Hz. Mehdi olmadığını da pek çok kez açıkça belirtmiştir. Örneğin "ben Hz. Mehdi'nin üç görevini birden yerine getirdim" dememektedir. Dikkat edilirse kendisinin **"yalnızca Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan iman hakikatleri konusunda Hz. Mehdi'ye sadece öncülük ettiğini ve bunu da yalnızca bazı cihetlerde (yönlerde) yerine getirdiğini"** ifade etmektedir. **"O gelecek zatın ismini vermek... yanlış olur"** sözleriyle **"bu ismin Hz. Mehdi olmadığı halde kendisine verilmesinin yanlış olacağını ve ihlasa zarar vereceğini; bu nedenle Hz. Mehdi isminin kendisine değil, o gelecek zata verilmesini"** belirtmektedir. **Kendisi için ise "belki müceddid ve Hz. Mehdi'nin pişdarı yanı öncüsüdür diyebilirsiniz"** demektedir.

Tüm bunların yanı sıra Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin çıkışı ile ilgili olarak verdiği tarih bilindiği gibi 2011 yılıdır. Böylesine önemli bir olayın gerçekleşmesine bu kadar az bir süre kala, bu konudan hala bahsedilmemesi ve gizli tutulacak olması elbette ki söz konusu değildir.

Bediüzzaman'ın sözleri son derece açıktır. **Bediüzzaman risalelerin "avamdan havassa** (ilmi az olan sıradan bir insandan, Kurani ve manevi sırlara ve hususlara vakıf bulunan, ilim, ibadet ve takva yolunda yükselmiş Evliyaullah'a) **ya da bir ortaokul talebesinden bir filozofa kadar okuyan herkesin kolaylıkla anlayabileceği"** *(Kastamonu Lahikası, s. 70) (Şualar, s. 549)* **eserler olduğunu belirtmiştir**. Bediüzzaman'ın bu konudaki sözlerinden bazıları şöyledir:

*... **Risale-i Nur** bu vazifeyi; en dehşetli bir zamanda ve en lüzumlu ve nazik bir vakitte, **herkesin anlayacağı bir tarzda**, hakaik-i Kur'aniye (Kuran hakikatleri) ve imaniyenin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli bürhanlar (deliller) ile ispat eder. (Şualar, sf. 748)*

*... **Risâle-i Nur'u kadın, erkek, memur ve esnaf, âlim ve feylesof gibi her türlü halk tabakası okuyup anlayabiliyor**... (Şualar, sf. 549)*

Buna rağmen risaleleri yalnızca özel sırlara vakıf, özel tefsir gücü olan ve özel yeteneklere sahip bazı özel kişilerin anlayabileceğini öne sürerek, Bediüzzaman'ın sözlerine apaçık anlamından farklı yorumlar getirmek son derece yanlıştır. Bu durumda isteyen herkes Bediüzzaman'ın sözlerinden kendi bakış açısına göre yeni yanlış çıkarımlarda bulunabilecektir. Bu şekilde risaleler de, Bediüzzaman'ın gerçek sözlerini

değil, bu sözleri kendi bilgi ve anlayışı içerisinde tefsir eden kişilerin düşüncelerini yansıtan eserlere dönüşecektir. Böyle bir tefsir mantığının Bediüzzaman'ın veciz ve samimi bir dille kaleme aldığı Külliyatı üzerinde nasıl bir bozucu etki oluşturacağı dikkatle değerlendirilmesi gereken bir konudur.

Bediüzzaman, kendisine Mehdilik konusunda hüsn-ü zan besleyenlere Mehdi olmadığını delilleriyle birlikte açıklamıştır

Yaşadığı dönem içerisinde talebelerinden ve yakın çevresinden Bediüzzaman'a Mehdi olup olmadığı konusunda birtakım sorular yöneltilmiştir. Nitekim tarih boyunca benzeri sorular Bediüzzaman'dan önce yaşamış olan müceddidlere de yöneltilmiş, talebelerinden kendilerine Mehdilik iddiasıyla yaklaşanlar olmuştur. Onlar da talebelerine, Mehdi olmadıklarını; Hz. Mehdi'nin özelliklerinin kendileriyle uyuşmadığını delilleriyle birlikte açıklamışlardır. Hz. Mehdi'nin ne zaman ve nerede çıkacağını, ne gibi özelliklere sahip olacağını, mücadelesini, İslam ahlakını ne şekilde hakim kılacağını detaylarıyla tarif etmişlerdir. "Ben Mehdi değilim, çünkü Hz. Mehdi şu yaşında olacak, şuradan çıkacak, şu özelliklere sahip olacak, seyyid olacak" gibi Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda birtakım yorumlarda bulunmuşlardır.

Bediüzzaman'ın da bu konudaki düşüncelerini soranlara iki türlü cevabı olmuştur;

1) Açıkça kendisinin Hz. Mehdi olmadığını belirtmiş ve kendisine Mehdilik iddiasıyla yaklaşan kimselere **"Mehdi olmadığını ve neden olamayacağını"** eserlerinde yaptığı sayfalar dolusu izahlarla açıklamıştır.

2) Kendisine Mehdilik iddiasıyla yaklaşanlara **"hüsn-ü zan eskiden beri cereyan ediyor, buna itiraz edilmez; bu nedenle ben de hüsn-ü zan besleyenlere ilişmezdim"** diyerek cevap vermiş ancak bu kimselere de kendisine yöneltilen **"Mehdilik iddiasını kabul etmediğini"** açıklamıştır.

1) Bediüzzaman "Mehdilik isnadını hiç kabul etmediğimi bütün kardeşlerim şahadet ederler" *(Şualar, s. 365)* **demiş ve bunu risalelerde yüzlerce sayfa boyunca delillendirmiştir:**

Bir konuda soru sorulduğunda Bediüzzaman'ın bu konuya ne cevap verdiği önemlidir ve kendisi Hz. Mehdi olmadığını açıkça söylemiştir. Bediüzzaman eserlerinde, **"kendisinin Hz. Mehdi olmadığını"** *(Emirdağ Lâhikası, s. 266)*, **"Hz. Mehdi'nin kendisinden bir yüz yıl sonra geleceğini"** *(Kastamonu Lâhikası, s. 57)*, **"kendisinin Hz. Mehdi'nin bir eri, neferi ve öncüsü olduğunu"** *(Barla Lâhikası, s.*

162), **"eserleri ve yaptığı çalışmalar ile Hz. Mehdi'ye zemin hazırladığını"** *(Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, s. 189)* , **"kendisinin ve Risale-i Nurlar'ın Mehdi sanılmasının ise bir hata ve karıştırma olduğunu"** *(Emirdağ Lahikası, s. 266)* ifade etmiştir.

"Hz. Mehdi'nin 'seyyid' olacağını" *(Tenvir, Şualar, s. 365)*, **"siyaset, saltanat ve diyanet aleminde üç büyük vazifeyi birarada yerine getireceğini"** *(Şualar, s. 456) (Şualar, s. 590) (Emirdağ Lahikası, s. 259-260),* **"Peygamberimiz (sav)'in halifesi ve tüm Müslümanların manevi lideri ünvanını taşıyarak İslam ahlakının esaslarını yeniden canlandıracağını"** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*, **"tüm dünyaya barış ve adalet getireceğini"** *(Emirdağ Lahikası, s. 259) (Mektubat, s. 411-412)*, **"'Müceddid-i Ekber' yani 'en büyük müceddid' vasfını taşıyacağını"** *(Tılsımlar Mecmuası, s. 168),* **"İslam birliğini sağlayacağını"** *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*, **"tüm İslam alimlerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyidlerin ve tüm Müslümanların desteğini alacağını"** *(Emirdağ Lahikası, s. 260),* **"Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacağını"** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*, **"Hz. İsa'yla birlikte namaz kılacaklarını"** *(Şualar, s. 493)*, **"Kuran ahlakını tüm dünyaya yerleşik kılacağını ve tüm insanları doğru yola sevk edeceğini"** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) (Mektubat, s. 473)* ayrıntılı olarak anlatmıştır.

Bediüzzaman yaşadığı dönemde **"tüm Müslümanları tek bir çatı altında toplayarak İslam birliğini oluşturmamış; tüm inananların halifesi (manevi lideri) vasfını taşımamıştır"**. **"Tüm dünyaya adalet ve hakkaniyet getirmemiş", "İslam ahlakını tüm yeryüzüne hakim kılmamıştır"**. **"Müceddid-i ekber ve Hakim vasıflarına sahip olmamış"**, **"tüm İslam alimlerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyidlerin ve tüm Müslümanların desteğini almamıştır."** Hayatını Kuran ahlakının tebliğine adamış, bu uğurda her türlü fedakarlığı göze almış ve çok büyük bir iman hizmeti vermiştir. Yaşadığı yüzyılın müceddidi olarak üstlendiği görevi en şerefli şekilde yerine getirmiştir. Ancak onun tebliği kuvvet ve hakimiyet içerisinde değil, maddi ve manevi açıdan gayet zor şartlarda ve benzersiz sıkıntılar içerisinde geçmiştir. Hakim konumunda olmamış; aksine baskı altına alınmış, ömrünü esaret, maddi sıkıntılar ve zorluklar altında geçirmiştir. Sayıldığı gibi geniş bir kesimin desteğini almamış; aksine çeşitli haksızlıklara uğramış, eziyetlere tabi tutulmuş, yaşamının büyük bölümünü hapis ve sürgün gibi şartlar altında sürdürmüştür. Yukarıda sayılan imkanların ve yerine getirilecek olan sorumlulukların ise, kendisinden sonraki yüzyılın müceddidi olarak Hz. Mehdi'ye nasip olacağını bildirmiştir.

2) Bediüzzaman Mehdi olmadığını delilleriyle birlikte açıklamış, ancak kendisine hüsn-ü zan besleyenlere ilişmediğini belirtmiştir:

Yaşadığı dönem içerisinde, yakın çevresinden Bediüzzaman'a Mehdilik konusunda hüsn-ü zan besleyenler olmuştur. Hatta Bediüzzaman talebelerinin bu yaklaşımlarını

ifade eden sözlerini risalelerin çeşitli bölümlerine eklemiştir. Ancak bilindiği gibi bir konuda bir kişiye hüsn-ü zan beslenmesi, bu düşüncenin gerçeği yansıttığını gösteren bir delil değildir. Nitekim Bediüzzaman da risalelerinde bunu dile getirmiştir. **"Kendisine hüsn-ü zan besleyen kimseler olabileceğini; bunun eskiden beri olduğunu, buna itiraz edilemeyeceğini; ancak gerçekte bunun bir karıştırma ve yanlışlık olduğunu"** ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıkladığı sözlerinden biri şöyledir:

... Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdi telakki ediyorlar *(şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar)**. O şahs-ı manevînin de bir mümessili*** *(temsilcisi)**, Nur şakirdlerinin tesanüdünden*** *(talebelerinin dayanışmasından)* ***gelen bir şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîde bir nevi mümessili*** *(temsilcisi)* ***olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi*** *(Hz. Mehdi ismini)* ***ona da veriyorlar. Gerçi bu bir iltibas*** *(karıştırma)* ***ve bir sehivdir*** *(hatadır, yanılmadır)**, fakat onlar onda mes'ul*** *(sorumlu)* ***değiller. Çünki ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu*** *(yansıması)* ***gördüğümden onlara çok ilişmezdim.*** *(Emirdağ Lahikası, s. 248)*

Bediüzzaman Risale-i Nur'un şahsı manevisinin ve bu eserlerin yazarı olarak kendisinin kimi zaman Hz. Mehdi olabileceğinin düşünüldüğünü, ancak bunun bir karıştırma ve hata olduğunu belirtmiştir. Bu düşünceye sahip olan kimselerin iman hakikatlerini anlatma konusu yönünde bir değerlendirme yaptıklarını, ancak Hz. Mehdi'nin diğer iki vazifesi olan **"İslam birliğinin sağlanması, tüm İslam dünyasının lideri olması ve İslam ahlakının dünyaya hakim kılınmasının kendisinde görünmediği hususunu dikkate almadıklarını"** söylemiştir. Bundan dolayı da **Risale-i Nur'a ve kendisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yalnızca bir "zan"dan ibaret olduğunu belirtmiştir**.

Bediüzzaman "Hz. Mehdi'nin seyyid olacağını; kendisinin ise seyyid değil, Kürt olduğunu" eserlerinde pek çok kez ifade etmiştir

Bediüzzaman kendisinin Hz. Mehdi olmadığını açıkladığı delillerden birinde **"Hz. Mehdi'nin seyyid olacağını ancak kendisinin seyyid olmadığını"** ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu gerçeği açıkça dile getirdiği sözlerinden bazıları şöyledir:

... **Hem mehdilik isnadını hiç kabul etmediğimi bütün kardeşlerim şehadet ederler**. Hatta Denizli'deki ehli vukuf (bilgi sahibi kişiler) eğer Said mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirtleri (talebeleri) kabul edecek dediklerine mukabil (karşılık), Said

itiraznamesinde demiş ki: "**ben seyyid değilim Mehdi seyyid olacak" diye onları reddetmiş**... *(Şualar, s. 365)*

Ben, kendimi seyyid (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki ahir zamanın o büyük şahsı Al-i Beyt'ten** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **olacaktır.** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

Bediüzzaman ayrıca eserlerinde Peygamberimiz (sav)'in bir hadisini hatırlatmış; **"seyyid olan bir kişinin seyyidliğini gizlemesinin Kuran ahlakına uygun olmadığını"** belirterek, bu konudaki sözünün kesin olarak doğru olduğunu ifade etmiştir:

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc (isyan) **haram oldukları gibi... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur** (yasaklanmıştır). *(Muhakemat, s. 52)*

Eğer Bediüzzaman seyyid olsaydı, bunu gizlemesi için hiçbir sebep yoktur. Çünkü Peygamber Efendimiz (sav)'in neslinden olmak, saklanması gereken bir özellik değildir; tam aksine Müslümanlar için büyük bir şereftir. Dünya üzerinde milyarlarca seyid vardır ve her biri de kendilerine sorulduğunda bu gerçeği açıkça dile getirmektedirler. Dolayısıyla Bediüzzaman da eğer seyyid olsaydı kendisine böyle bir soru sorulduğunda **"Evet seyyidim, şerifim, ama Mehdi değilim"** der; kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olduğunu ifade etmekten büyük onur duyardı. Çünkü **"seyyid olduğunu kabul etmesi Hz. Mehdi olduğunu da kabul etmesini"** gerektiren bir konu değildir. Ancak buna rağmen seyyid olmadığını çok açık bir şekilde pek çok kez belirtmiştir. Ayrıca Bediüzzaman risalelerde yine birçok kez **"Kürt"** olduğunu ifade ederek bu gerçeği delillendirmiştir *(Münazarat, s.84; Tarihçe-i Hayat, s.228; Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaları, s.18).* Aynı şekilde eğer kendisinin Hz. Mehdi olduğu yönünde bir kanaati olsaydı, milyonlarca kişinin okuduğu eserlerinde buna taban tabana zıt yüzlerce sayfa izah yapmaz; Hz. Mehdi'nin özelliklerinin kendisiyle uyuşmadığını ve bu mübarek zatın kendisinden sonraki dönemde geleceğini onlarca deliliyle birlikte açıklamazdı.

Bunun yanı sıra **"her seyyid olan kişi, mutlaka Mehdi olacak diye bir durum da söz konusu değildir"**. Dünya üzerinde milyonlarca seyyid olan insan bulunmaktadır. Bir kişinin seyyid olması Mehdi olmasını gerektirmediği için, seyyid olan her insan bu gerçeği rahatlıkla ve iftiharla dile getirmektedir. Dahası **Bediüzzaman "Benim bu konudaki tek eksikliğim seyyidliğim, eğer seyyid olsaydım Mehdi olurdum" da dememiştir**. Tam aksine **"Hz. Mehdi'nin tüm özelliklerini, yapacağı benzersiz faaliyetleri uzun uzun açıklamış ve bunların kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleşmediğini belirtmiştir"**.

Hz. Mehdi karşıtı Deccaliyet ve Süfyaniyet'in etkisi, Bediüzzaman hayattayken günümüzdeki

şiddeti ile yaşanmamıştır

Günümüzde İslam ülkelerinin ve tüm dünya Müslümanlarının içerisinde bulunduğu durum, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği vazifelerin Bediüzzaman'ın döneminde gerçekleştirilmemiş olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Süfyaniyet ve Deccaliyet'in etkisi, Müslüman ülkeler üzerinde tüm gücüyle hissedilmektedir. Dünyanın çeşitli ülkelerinde din hürriyeti gereği gibi yaşanamamaktadır. Bediüzzaman hayatta iken ise, Müslümanların maruz kaldıkları zorluk, sıkıntı ve eziyetler ise bu derece şiddetli değildi. Bu da Hz. Mehdi gibi, Süfyan ve Deccal'in faaliyetlerinin de o dönemde henüz gerçekleşmemiş olduğunu göstermektedir. Deccal ve Süfyan ile mücadele ortamı oluşmadan Hz. Mehdi'nin vazifesini yerine getirebilmesinden bahsedebilmek ise hiçbir şekilde söz konusu değildir.

Bunun yanı sıra günümüzde tüm İslam alemi ve Müslümanlar kendi içlerinde paramparçadır. Bediüzzaman yaşadığı dönemde tüm dünya Müslümanları üzerinde birleştirici bir rol oynamamıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde tüm Müslümanları birleştirici vasfını Hz. Mehdi'nin taşıyacağı bildirilmektedir. Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin bu özelliğini şöyle bildirmektedir:

... o zât, bütün ehl-i imanın *(iman edenlerin)* ***manevî yardımlarıyla ve ittihad-ı İslâmın muavenetiyle*** *(İslam birliğinin yardımlaşmasıyla)* ***ve bütün ülema ve evliyanın*** *(alimlerin ve velilerin)* ***ve bilhassa Âl-i Beyt'in neslinden*** *(Peygamberimiz (sav)'in soyundan)* ***her asırda kuvvetli ve kesretli*** *(çok sayıda)* ***bulunan milyonlar fedakâr seyyidlerin iltihaklarıyla*** *(Peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla)* ***o vazife-i uzmayı*** *(büyük görevi)* ***yapmağa çalışır.*** *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini açıklamıştır. Buna göre, Hz. Mehdi Kuran ahlakının göz ardı edildiği bir dönemde, insanların yeniden din ahlakına yönelmesine vesile olacak, İslam birliğini kuracak ve tüm Müslümanların birleşerek ittifak halinde Hz. Mehdi'nin bu görevdeki yardımcıları olacağını bildirmiştir. Tüm Müslümanların dahil olacağı böyle geniş çapta bir ittifak ve destek, Bediüzzaman'ın döneminde gerçekleşmiş değildir. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, bu geniş kitlenin manevi yardımları, ancak ahir zamanda Hz. Mehdi ile birlikte oluşacak ve İslam ahlakının tüm dünyaya hakim kılınmasında büyük rol oynayacaktır.

Bediüzzaman, her konuda risalelerdeki açıklamalarının yeterli olduğunu söylemiştir

Bediüzzaman "Bir Risale-i Nur talebesi olarak ben de bunlara uyuyorum" diyerek, hayatta olduğu süre içerisinde eserlerinde yazdıklarının doğruluğunu defalarca tasdik

etmiştir. Risalelerin her biri, binlerce nüshası olan kitaplardır. **Dolayısıyla eserlerinde açıkça "Ben kendimi seyyid bilmiyorum" diyorsa, bazı kişilerin "Bediüzzaman'ın bu açıklamaları doğru değildir; kendisi falanca gün bizi çağırmış, hem şerif, hem seyyid hem de Hz. Mehdi'yim demiştir" demeleri Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne karşı çok galiz bir hakaret, büyük bir zulüm ve iftira olur.** Zira bu, Bediüzzaman gibi değerli ve üstün ahlaklı bir şahsın bu konuda yazdıklarının **"yalan"** olduğunu iddia etmek anlamına gelir. Yüzlerce sayfa boyunca yazdıklarının aksine, Bediüzzaman'ın **"-yalnızca iki üç kişiye- tüm yazdıklarının yalan olduğunu söylediği"** şeklinde bir iddia, bu tür iddiaların sahiplerini töhmet altında bırakır. **"Bediüzzaman Hazretleri milyonlarca insanı aldattı, yalan söyledi; fakat bu konun doğrusunu üç beş kişiye açıkladı"** şeklinde bir iddia hiçbir şekilde kabul edilemez. Risale-i Nur'da, Bediüzzaman Hazretleri'nin **"yüzlerce sayfa çok kapsamlı ve detaylı yalan söylediğini; ümmeti aldattığını, bu yazılanların bir aldatmaca olduğunu"** iddia etmek bir hezeyandır. Sevgi adına da olsa böyle ağır bir hakaret yapılamaz.

Bediüzzaman gibi derin imanlı büyük bir müceddidin, eserlerinde, düşündüğü ve inandığı şeylerin tam tersine açıklamalarda bulunması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın vefatından yıllar sonra böyle bir iddia ile ortaya çıkmak, her ne kadar iyilik adına, Bediüzzaman'ı sevme adına yapılmış dahi olsa, Bediüzzaman adına çok büyük bir iftira olur. Onu yalancılıkla itham eden ve yüzlerce sayfa ile ümmeti aldattığını iddia eden böyle bir yaklaşım ise hiçbir vicdanın kabul etmeyeceği bir davranıştır.

Bunun yanı sıra, hiçbir delile dayanmayan bu iddianın destelenebilmesi için Hz. İsa ile ilgili de gerçek dışı birtakım iddialar öne sürülebilmektedir. Bilindiği gibi Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi döneminde Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geleceği bildirilmektedir. Hz. Mehdi'nin imamlığında Hz. İsa ve Hz. Mehdi birlikte namaz kılacak, yedi sene yeryüzünde birlikte hüküm süreceklerdir. Ancak bu gelişmelerin hiçbiri Bediüzzaman hayatta iken gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman Hz. İsa ile birlikte olmamıştır. Bu durum da çeşitli şekillerde tevil edilmeye çalışılmakta; Hz. İsa'nın yalnızca bir ruh olarak geleceği ya da Bediüzzaman hayatta iken geldiği ve vefat edip gömüldüğü gibi asılsız fikirler öne sürülmektedir. Oysa ki Bediüzzaman eserlerinde çok açık bir dille ve pek çok kez Hz. İsa'nın -cismi bedeniyle- **"bir şahıs"** olarak yeryüzüne geleceğini ifade etmiştir. Hz. İsa'nın **"Hıristiyan ruhanileriyle ittifak edeceğini, Deccal ile mücadele ederek onu fikren etkisiz hale getireceğini"** belirtmiştir. Bu sözlerinden birinde Bediüzzaman Hz. İsa'nın bir şahsı manevi değil, bir şahıs olduğunu şöyle ifade etmektedir:

*... **âlem-i semavatta** (gökler aleminde) **CİSM-İ BEŞERİSİYLE** (insani cismiyle) **bulunan ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM, o din-i hak cereyanının (Hak dinin) başına geçeceğini**.... (Mektubat, sf. 60)*

Bunun yanı sıra Bediüzzaman, Hz. İsa'nın Deccal ile olan mücadelesini anlattığı sözlerinde de bir şahsı manevi ile bir şahsı manevi arasında yaşanacak bir konudan değil; Hz. İsa'nın direk şahsıyla Deccal'in şahsına karşı yapacağı bir mücadeleden bahsetmektedir:

... Elcevap: Hadîs-i sahihte (doğruluğu kesin olan hadiste) rivayet edilen: ***"Hazret-i Îsâ Aleyhisselâm'ın geleceğini ve Şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccal'ı öldüreceğini"*** *imanı zaîf (zayıf) olanlar istib'ad ediyorlar (ihtimal vermiyorlar, uzak görüyorlar, olmayacak sanıyorlar). Onun hakikatı izah edilse, hiç istib'ad (uzak görünecek) yeri kalmaz. (Mektubat, s. 58-59)*

Bir başka sözünde ise Bediüzzaman Deccal'in etkisinin ancak mucize sahibi bir peygamber tarafından ortadan kaldırılabileceğini belirterek, Hz. İsa'nın bir şahsı manevi değil, mucizeler gösterecek özelliklere sahip bir şahıs olacağını bir kez daha açıkça ifade etmiştir:

... ***ancak hârika ve mu'cizatlı*** *(mucizeler sahibi)* ***ve umumun makbulü*** *(umumun kabul ettiği)* ***BİR ZAT*** *olabilir ki:* ***O ZAT, en ziyade alâkadar ve ekser*** *(birçok)* ***insanların peygamberi olan HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'dır****..... (Şualar, sf. 463)*

Bediüzzaman'ın, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin gelişi ile ilgili bu çok açık sözlerine rağmen, özel sohbetler delil gösterilerek öne sürülen bu gibi iddialar, böylesine değerli bir müceddidin kaleme aldığı risalelerin tümünü şüpheli hale getirecek son derece tehlikeli girişimlerdir. Bunun gibi pek çok kişi, birbirinden farklı iddialarla ortaya çıkıp "Bediüzzaman Said Nursi burada böyle demiştir ama bunların tamamı bir taktiktir, yalandır; doğrusunu bize söyledi" dese bu ne kadar geçerli olacaktır? Böyle bir durumda bir süre sonra Risale-i Nur'da yer alan her konu için bir şey söylenebilir ve Bediüzzaman'ın eserleri gerçek manasından ve hikmetinden giderek uzaklaşır. Böyle bir tehlikeyi önlemek ise, Bediüzzaman gibi değerli bir İslam aliminin bizzat yazıp tasdik ettiği apaçık sözlerini korumakla mümkün olacaktır. Nitekim Bediüzzaman da eserlerinde, her konuda olduğu gibi bu konuda da en doğru açıklamaların risalelerde bulunabileceğini hatırlatmış, risalelerde yazılanlar okunduğunda adeta kendisiyle görüşülmüş gibi en doğru bilgilere ulaşılabileceğini belirtmiştir.

Risale-i Nur'un her bir kitabı bir Said'dir. Siz hangi kitaba baksanız benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakiki bir surette benimle görüşmüş olursunuz. Risale-i Nur bana hiçbir ihtiyaç bırakmıyor*. (Emirdağ Lahikası, s. 159)*

... Çünkü der: ***"Benimle görüşmek isteyen, eğer âhiret için, Risale-i Nur için ise; Risale-i Nur bana kat'iyyen ihtiyaç bırakmamış. Milyonlar nüshası her birisi on Said kadar faide veriyor****... Eğer Risale-i Nur'un hizmetine, intişarına (yayılmasına) ait olsa; bana hizmet eden hakikî fedakâr talebelerim ve manevî evlâdlarım ve kardeşlerim benim bedelime görüşmeleri kâfi, bana hiç ihtiyaç yok... (Emirdağ Lâhikası-2, s. 214)*

Bediüzzaman eserlerinde aynı gerçeği dile getiren talebelerinin sözlerine de yer vermiştir. Bunlardan bazıları şöyledir:

Ey hocalar ve ehl-i kalb! Soracağınız suallerin cevaplarını Risale-i Nur'da bulabilirsiniz*. Ehl-i keşf (gözle görülmeyen gaybi hakikatleri Allah'ın lütfuyla keşfedip bilen evliyalar) ve kalbden birisi, benim gibi aciz bir insandan* ***Mehdi'yi soruyor. "Ne vakit gelecek..." Daha Mehdi'yi anlamamış. Dabbetü'l Arz kimler olduğunu bilmiyor. Bunlara dair, risalelerde bir bahis (söz, açıklama) vardır. Her müşkil sualin (zor sorunun) cevabını o risalelerden arayınız, bulursunuz****. (Mustafa Hulusi, Barla Lahikası, s. 143)*

... ***bu hususta arzedeyim ki, üstadımız Bediüzzaman, bir Nur talebesine Risale-i Nur'dan bazan okuyuvermek lütfunu bahşederken izah etmiyor, diyor ki: "Risale-i Nur, imanî mes'eleleri lüzumu derecesinde izah etmiş. Risale-i Nur'un hocası, Risale-i Nur'dur. Risale-i Nur, başkalarından ders almağa ihtiyaç bırakmıyor****. (Sözler, s. 772)*

EK BÖLÜM:
EVRİM TEORİSİNİN SONU

Darwinizm; ara fosil olmadığı halde varmış telkini yapar… Geçersiz delilller sunar… Bulunan bütün fosiller yaratılışı ispat ettiği halde bunun tam aksini savunur… Tesadüfler sonucu oluşma ihtimali ancak 10^{950}'de 1 olan, -yani "oluşması imkansız olan" proteinlerle- yine tesadüfler sonucunda, sanatçılar, bilim adamları, profesörler meydana geleceğine inandırmaya çalışır. Hatta meydana gelen profesörlerin, kendilerinin nasıl tesadüfen meydana geldiğini üniversiteler kurarak araştırdığına da inandırmaya çalışır…

Darwinizm; bir canlı hücre kromozomunda dev bir kütüphaneden daha fazla bilgi kodlanmış olmasını, kör tesadüflerin mucizesi olarak görür… Görmeyen, duymayan, hissetmeyen, şuursuz atomların, gören, duyan, hisseden, düşünen şuurlu insanlar haline gelmesini, tesadüflerin ilahi gücünden olduğunu iddia eder… Tesadüf, Darwinizm'in mucizeler meydana getiren ilahıdır.

1. **Darwinizm artık proteinlerin evrimle oluşabileceğini iddia edemiyor.** Çünkü tek bir proteinin bile tesadüfen doğru dizilimle oluşma ihtimali teorik olarak 10^{950}'de 1 dir. Bu ise gerçekleşmesi matematiksel olarak imkansız bir ihtimaldir.

2. **Darwinizm artık fosilleri evrime delil olarak gösteremiyor.** Çünkü 19. yüzyılın ortalarından bu yana dünyanın dört bir yanında yapılan arkeolojik çalışmalarda, evrimcilerin milyonlarca olduğunu iddia ettikleri "ara geçiş formu" fosillerinden tek bir tane bile bulunamadı. "Kayıp halkaların" bilim dışı bir efsane olduğu anlaşıldı.

3. **Evrimciler bugüne kadar bulunmuş olan sayısız fosil karşısında çaresiz kalmışlardır.** Çünkü bulunan tüm fosiller yaratılışı destekler, ispat eder mahiyettedir.

4. **Evrimciler artık Archaopteryx'in kuşların atası olduğunu iddia edemiyor.** Çünkü Archaopteryx fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu canlının "yarım kuş" olduğu iddiasını çürütmüştür. Archaopteryx'in uçuş için gerekli anatomi ve beyin yapısını kusursuz olarak barındırdığı yani bir kuş olduğu anlaşılmış, böylece "kuşların evrimi masalı" evrimciler için savunulamaz olmuştur.

5. **Darwinizm artık "At Serisi" diye ortaya konulan sahte dizilimi kullanamıyor.** Çünkü bu sahte serinin dizilimi kullanamıyor. Çünkü bu sahte serinin

geçmişte farklı devirlerde ve farklı coğrafyalarda yaşamış bağımsız canlı türlerinden ibaret olduğu anlaşıldı.

6. **Darwinizm artık sudan karaya çıkış hikayesi için Coelecanth isimli fosili kullanamıyor.** Çünkü soyu tükenmiş bir ara-form olduğu iddia edilen bu canlının halen yaşamakta olan bir dip balığı olduğu ortaya çıkmıştır ve bu canlı bugüne kadar 200'den fazla sayıda -canlı olarak- yakalanmıştır.

7. **Darwinizm, Ramapithecus, Australopithecus Serisi (*A. Bosei, A Robustus, A. Aferensis, Africanus vb.*) gibi canlıların insanların ataları oldukları iddiasını artık savunamıyor.** Çünkü bu fosiller üzerinde yapılan araştırmalar, bunların insan ile hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamının geçmişte yaşamış maymun türlerinden ibaret olduğunu ortaya koymuştur.

8. **Darwinizm rekonstrüksiyon (canlandırma) çizimlerle artık insanları kandıramayacak.** Çünkü eskiden yaşamış hayvanların kalıntılarına dayanılarak yapılan bu canlandırmaların (rekonstrüksiyon) hiçbir bilimsel değere sahip olmadığı ve tamamen güvenilmez oldukları bilim adamlarınca açıkça ortaya konmuştur.

9. **Darwinizm artık "Piltdown Adamı"nı evrime delil olarak gösteremiyor.** Çünkü, yapılan araştırmalar "Piltdown Adamı" diye bir fosilin hiçbir zaman var olmadığını, insana ait bir kafatasına orangutan çenesi eklenerek insanların 40 yıl boyunca kandırıldığını ortaya çıkardı.

10. **Darwinizm "Nebraska Adamı"nın ve sözde ailesinin evrimi ispatladığını artık savunamıyor.** Çünkü "Nebraska Adamı" hikayesinin dayandırıldığı azı diş kalıntısının aslında soyu tükenmiş yabani bir domuza ait olduğu tespit edildi.

11. **Darwinizm artık "Doğal Seleksiyonun evrime sebep olduğu iddiasını savunamıyor.** Çünkü, söz konusu mekanizmanın canlıları evrimleştiremeyeceği, onlara yeni özellikler kazandırmayacağı bilimsel olarak ispatlanmıştır.

Darwinistlerin yukarıda sayılanlardan başka daha pek çok yanlış bilgilendirmesi söz konusudur. Bunların tamamının geçersizliği zaman içinde ortaya çıkmıştır. Örneğin; evrimleştirici özelliği olduğu iddia edilen mutasyonların tamamen tahrip edici özelliğe sahip olduğu ve canlılara gelişme değil hastalık, sakatlık veya ölüm getirdiği görülmüştür… Darwinistlerin insan embriyosunda solungaç olarak gösterdiği yapının gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşılmış, üstelik embriyo çizimlerinde evrimi desteklemek için değişiklikler yapıldığı da ortaya çıkmıştır. Bakterilerdeki antibiyotik direncine ait genetik bilginin bakterinin "var olduğu andan itibaren" DNA'sında bulunduğu ortaya çıkarılmıştır…